

Nowa Reforma wychodzi codziennie, z wyjątkiem niedziel i świąt uroczystych

Prenumerata wynosi:

	rocznie:	półrocznie:	kwartalnie:	miesięcznie:
W mieście	16 zł. w. a.	8 zł. w. a.	4 zł. w. a.	1 zł. 35 ct.
Na prowincji, z przesyłką pocztową	20	10	5	1 - 70
W Państwie Niemieckim	24	12	6	1 - -
We Włoszech, Francji, Anglii, Belgii				
Szwajcarii, Turcji i innych krajach	28	14	7	3 - 35

Pojedynczy numer kosztuje 8 ct., z przesyłką pocztową 10 ct. — w Łwowie w Biurze dzienników A. Olszowskiego ul. Kilińskiego 2 i Pilsna, ul. Karola Ludwika 9, do nabycia po 8 ct.

Prenumeratę przyjmuje się tylko na cały miesiąc.

Listy z piątymi i przekazy pieniężne na prenumeratę i ogłoszenia (inzeraty) uprasza się nad-tyłać franco do Administracji **Nowej Reformy** w Krakowie. — **Listy reklamacyjne nieopieczętowane nie podlegają opłacie pocztowej.** — **Listów niefrankowanych nie przyjmuje się.**

Bekopistów nadesłanych Redakcyi nie zwraca.

Adres Redakcyi: i Administracji: Ulica św. Jana Nr. 13.
Telefonu Nr. 41.

NOWA REFORMA

Prenumeratę przyjmują:

Samojscow: Administracya **Nowej Reformy** i wszystkie urzędy pocztowe; **miejscow:** Administracya **Nowej Reformy**. — **Magazyni nowości** Fl. A. Grigara i Główna trafik w Łyżku. — **Agencya** J. Hopsa i A. Salomona, Pilsna Maryacki, 2. — **Handel** St. Kar-łińskiego, Sukienice. — **Handel** Kreuschmiera, Rynek. — **Handel** J. Eklara, ul. Karmelicki, 18. **Samojscow** prenumeratę i ogłoszenia przyjmują Biura dzienników: **We Lwo-**wie: **Ludwik Pilsna**, ul. Karola Ludwika 11. — **W Zarnowie** Józef Pils. — **W Przem-**sku: **Hessele**. — **W Jarosławiu** Krysianowski. — **W Wiedniu** pp. Hasenstein & Ve-ler (aktów w Hamburgu, Frankfurt nad Menem, Berlinie, Lipsku, Bayliel i Wrocławiu). — **A. Opelt**, H. Messe (aktów w Berlinie, Hamburgu, Monachium i Norymberdze). — **Herman** Goldschmidt, M. Dukas, H. Schalek, J. Danneberg. — **W Paryżu** Société Mutuelle de Pu-blicité A. Lerette, directeur, Rue Osmartin, 61.

Ogłoszenia (inzeraty) przyjmuje Administracya za opłatą od miejsca wiersza drobna pi-ment (pół) za pierwszy raz 10 ct., za każdy następny raz po 5 cent. — **Nadane** po 30 centów od wiersza za każdy raz. — **Nekrologia** po 15 ct. od wiersza. — **Głosy pu-bliczne** po 50 ct. od wiersza. — **Reklamki do Nowej Reformy** (prospekty, cyrkulacje, opiewania itp.) przyjmują się za opłatą 1 złr. od 100 egzemplarzy, a 50 ct. od 100 egzemplarzy dla miejscowych prenumerat. Należność uprasza się naprzód nadanie przekażem pocztowym

Kraków, 13 sierpnia.

We wtorek rozpoczynają się wpisy do pierwszej szkoły ludowej polskiej w Białym. Szkoła nosić będzie miano największego i najszlachetniejszego z bohaterów i synów Ojczyzny, Tadeusza Kościuszki. Założona dzięki nieustraszonej działalności patriotycznych Po-tek z krakowskiego Koła pań Towarzystwa Szkoły ludowej, jest zarazem ziszcze-niem idei założyciela Towarzystwa i nie-zapomnianej pamięci pierwszego jej pre-zesa, Adama Asnyka.

Na zachodnich kresach kraju naszego otwieramy więc pierwszy przybytek polskiej nauki, wzniesiony ofiarnym groszem całego społeczeństwa, które zrozumiało, czemu dla narodowej idei jest szkoła polska, i czem dla Polski jest posterunek w Białym. Gdy nieprzyjaciel zbliża się pod fortece, trzeba przedewszystkiem bronić najdalej wysuniętych pozycji, a nie chro-nić się poza mury, które ostatnią już są ucieczką i rzadko tylko wytrzymują ataki. Gdy zewnętrzny pierścień placówek stracony, zdobycie twierdzy jest już tylko kwestią czasu. Temi na zewnątrz wysu-niętymi placówkami są dla nas i dla na-rodowej idei kresy, w które godzi nie-przyjaciel naszego języka, naszych wie-rzeń, naszej cywilizacji. Tych kresów my bronimy musimy, trzymając w nich straż czujną, zasilając ją w pokarm duchowy, budując ją narodowym hasłem, aby nie dała przystępu obcym żywiołom.

Więc budzimy naszą straż wierną w mieście Białym, któremu Niemcy odebrać chcą jego charakter polski, ubezwładnia-jąc dopływ narodowych żywiołów, który tylko szkoła polska wytworzy i wykształ-cić może. Wobec taktyki niemieckiej uczu-ły się szkolne władze, czy słusznie, w to nie wchodzimy, bezsilni. Rada gminna miasta Białego nie chce widzieć potrzeby założenia szkoły ludowej z polskim języ-kiem wykładowym, a władze administ-racyjne nie znalazły sposobu, aby ją zmu-sić do spełnienia obywatelskiego obowiązku. Nie mogliśmy czekać, aż w obywa-telstwie niemieckim w Białym obudzi się poczucie obowiązków dla innej narodowo-ści, która przyjęła ich gościnie na swej ziemi; nie mogliśmy także czekać, aż ad-ministracya oświaty przyjdzie, ze skute-czną pomocą naszym rodakom. Każdy rok czekania kosztuje nas drogo, bo cały je-den zastęp młodzieży płci obojga pobie-ra tymczasem naukę w obcym języku, i, co najgorsze, w obcym sobie duchu. Więc nie było innego sposobu, tylko wy-ręczyć trzeba było i rządowy i autono-

miczny zarząd oświaty, i dać polskiej lu-dności miasta Białego szkołę, jaka się jej wedle wszelkich zasad równouprawnienia narodowego dawno należała. Many więc prawo do zadowolenia z powodu sumien-nej spełnionej obowiązku narodowego. Pomogło nam do tego cicho i skromnie, a z wielkim poświęceniem pracujące „To-warzystwo Szkoły ludowej“, które w krótkim czasie rzuciło w najbardziej zagrożone punkty kraju posiew narodowej oświaty. Rezultat ten, którego objaw naj-nowym dumnie potrzasa murami Białego, zawiązujemy patriotycznej ofiarności spo-łeczeństwa i pracy Towarzystwa, w któ-rem znaleźli się ludzie czynu, organizują-co to poświęcenie, nadający mu użyteczny kierunek.

Polskie gimnazjum w Cieszynie, a te-raz polska szkoła ludowa w Białym, to dwie instytucje, z których wyjdą przy-szli działacze narodowi na kresach, — szermierze, da Bóg, lepszej doli na-rodu.

Bez zawiści do sąsiadów, z którymi żyć musimy, nie zdobywać nowe obszary, lecz bronić chcemy naszej ojczystej i w tym celu budujemy na zagrożonych pozycjach przybytki polskiego ducha.

Niechże więc ten najnowszy przybytek, który we wtorek otworzy swe podwoje dla rodzin polskich w Białym, spełni go-dnie pokładane w nim nadzieje. Trudne-mu zadaniu sprostają, jak o tem nie wą-pimy ani na chwilę, nauczyciele tej szko-ły, pomni, że sława szkoły i dobre jej imię w ich społezeństwie. Społni swój obo-wiązek społeczeństwo polskie miasta Białego, oddając dzieci na wychowanie swej własnej szkole; społni swój obowiązek działy polska, wynosząc z tej szkoły za-rzawie miłości Ojczyzny i wiedzy, tej naj-późniejszej dzwigni naszej przyszłości.

Więc pamiętajcież Wy wszyscy, co skupiać się będziecie w tej polskiej, kre-sowej szkole, że hasło wasze brzmi: „Pol-ska“ — odpowiedź: „oświata“. Dla tych, co hasło to i ten odzew przyniosą w ser-cach, stoją otworem podwoje pierwszej, polskiej szkoły ludowej w Białym.

Sytuacja.

Wiedeń, 12 sierpnia.

„Cesarz rozstrzygnie“... Temi słowy zakończyliśmy nasze zeszytgodniowe sprawozdanie o położeniu politycznem. Dziś możemy to samo uczynić, co znaczy, że położenie od tygodnia, mimo rozlicznych konferencji i podróży mini-strów, ani o jotę się nie zmieniło. Przed tygodniem już zapowiedziano wyjazd hr. Thu-na i br. Banffy'ego do Ischlu.

Podróż tę odroczone, gdyż widocznie chciano jeszcze jakiegoś spróbować wyjścia z łańcucha roz-paczliwego dla rządu położenia. Minał tydzień, pełen sensacji i nerwowych wyczekiwań, pełen tajemniczych rokowań i jawnych, nie mówiących enuncyacji publicystycznych, których rezultatem jest: wyjazd obydwu prezydentów gabinetu do Ischlu. A zatem, mimo tylu zabiegów, cesarz rozstrzygnie...

W przedostatnim liście przedstawiliśmy, jakiego rodzaju mają być referaty prezydentów austriackiego i węgierskiego gabinetu. Z rozu-mowania tego, opierającego się nie na pogło-skach i przypuszczeniach, lecz na znanych każ-dem czytelnikowi dzienników, stwierdzonej faktach, wynikało, że *au fond*, szkopulem, nie-możliwiałym nawet chwilowe wyjście z za-bagnionej sytuacji, jest opór br. Banffy'ego, mo-tywowany danem parlamentowi węgierskiemu „słowem“.

W Austrii tylko zamach stanu może sprowa-dzić zmianę — lecz zmianę, o której nikt dziś powiedzieć nie może, czy na korzyść — czy na szkodę. Daleko zatem prostszym sposobem by-łoby: albo uzyskanie zwolnienia br. Banffy'ego od danego „słowa“ — albo... to drugie wygła-dało by bardzo na przesilenie gabinetowe w Węgrzech. Lecz i ten, na pozór tak łatwy sposób wyjścia, napotyka na pewne trud-ności. Banffy opiera się bowiem na stronnictwie liberalnem, które tworzy olbrzymią więk-szość w parlamencie węgierskim. Tak twierdzi sam pan Banffy. Nie znamy tak dalece tajnych niei, jakie łączą p. Banffy'ego ze stronnictwem liberalnem. Mówią, że wielu z możnych stron-nictwa zawiązało mu swoje mandaty i różne inne dobrodziejstwa...

Jeżeli o nic więcej nie chodzi — to znowa nie bardzo rzecz jest skomplikowaną, bo tę wdzięczność i inny prezydent ministrów zaskar-bić sobie może. Tego rodzaju uczucie bowiem i tak zwykłe tylko do władzy jest przywiązane.

Z tego stanowiska sytuację ocenając, prze-powiadają niektórzy politycy na czas najbliższy przesilenie gabinetowe na Wę-grzech, jakkolwiek natychmiast dodają, że oznaczałoby ono tylko chwilową komplikację, lecz bynajmniej nie zażegnanie przesilenia pa-rlamentarnego w Austrii.

Chwilowo punkt ciężkości przeniesiono do Ischlu. Cesarz rozstrzygnie!... (—r.)

Po rozruchach.

Przydonica, 12 sierpnia.

Zbliżający się dzień 16 sierpnia, w którym zewsząd wojsko ma być ściągnięte, by wzięło udział w ogólnych manewrach, po odbyciu któ-rych uda się na stałe do swych garnizonów, przejmując panicznym strachem wszystkich Lei-bów, Aronów, Szmulów itp. tutejszego powiatu, ci więc chwytają się różnych legalnych i zdro-żnych pretekstów, by przekonać władze o ko-nieczności zatrzymania wojska po wsiach. I tak tutejszy karczmarz, głośny Dawid Grünberger, zaopiniuje kompletnie posterunki żandarmie i starostwo w Nowym Sączu doniesieniami, że co noc na dom jego „coś rzuca“ gradem kamieni, tak, że od zmierzchu do świtu wychylić się nie można z karczmy bez narażenia życia. Najgor-lisze dochodzenia żandarmeryi nie wykryły nic, aż zaszedł fakt następujący, a na całą

sprawę rzucający nowe, charakterystyczne, a wiele do myślenia dające światło. W ubiegły poniedziałek na rondzie złożony z czterech żołnie-rzy 20 p. p. patrolujący w Przydonicy, z ga-szeczy i kraków padły kamienie. Natychmiast żołnierze rozbiegli się w poszukiwaniu sprawców i... spotkali dwadzieścia kilkunastu żydów Chai-ma Grünbergera, krewniaka owego Dawida, jak od gaszeczy zdał ku gościłowi. Przytrzymany i zapytany co tam porabiał, odrzekł, że szpie-gował, czy i kto rzuca kamieniami, by ich mógł wydać władzom. Patrol, któremu to tłumaczenie zdawało się mocno podejrzane, przyprowadził Chaima na posterunek do Gródki, skąd po spo-rzuceniu protokołu, jako nieschwytanego na ga-szeczach, wypuszczono go na wolność.

Stan wyjątkowy u nas niewolny jest także od epizodów komicznych. Pachciarz z Gródki Aron Wildfeier dał raz znać żandarmom, że w no-cy „chłopy rabuśniki“ zrabowali mu pod okiem warty wojskowej cały towar z piwnicy zamknię-tej na kłódce. W końcu pokazało się, że tym całym towarem było pół faski masła wartości 2 złr., a owymi „rabuśnikami“ byli żołnierze z warty, którzy chcieli choć rzucić z „oma-stą“ swego „komiśniaka“.

Oprócz procesów o „rozruchy“ rozpoczyna się teraz w sądzie Nowego Sącza cały szereg pro-cesów drobniarstwowych i bagatelnych. Żydzi, któ-rych chodzili z asystencyą żandarmów od chaty do chaty i zabierali wszystko, jako niby zra-bo-wany sobie towar, skarżeni są teraz przez chło-pów o przywłaszczenie sobie rzetelnie kupionych i zapłaconych towarów.

A jak całe rozruchy były wynikiem jakiegoś niewytlómaczonego zewnętrznego przymusu i jak niechętnie lud ulegał temu przymusowi świad-czy fakt, że w bardzo licznych gminach chło-pi uwiadomiali żydów, że wtedy, że wtedy, wtedy przyjdą ich rabować. Jeden z najza-możniejszych okolicznych izraelitów Wolf Gelb z Bujnego (ad Posadowa) uwiadomiony o dniu napadu przez chłopów Tomasza Nędzę, zdołał zabezpieczyć swe mienie i oprócz straty kilku-nastu garnków potłuczonych nie doznał żadnej szkody. Tak było w bardzo wielu gminach. Najgorzej notowany jest u sądu włóczęgini mo-żny i gruntowy Gontek z Przydonicy, który przykleiwszy sobie na kapeluszu kartkę z napisem „kapral od socyalistów“ (któ mu ją dał?), przebiegał w biały dzień na koniu gminy po-bliższej, wzywając na „zbiórke“, na żydów. Po-dobnych zdarzeń, faktów, szczegółów, mógłbym notować całe arkusze. Dziś to już wszystko prze-szło. Lud znowo ciężko został ukarany, by gwałty miały się powtórzyć. Gwałty nie odno-wią się nigdy, ale cicha, głucha nienawiść, ja-ka żywią chłopki ku żydom i *vice-versa*, nie na-leży do objawów korzystnych dla naszego spo-łeczeństwa, tem bardziej, że w walce takiej zwycięża lepiej uposażony materialnie, a nie jest nim chłop galicyjski. Z. P.

Sprawy krajowe.

(Zamknięcie rachunków funduszów krajowych za rok 1897.)

Wydział krajowy rozesłał posłom sejmowym elaborat, obejmujący zamknięcie rachunków wszyst-kich funduszów krajowych. Zamknięcie to przedstawia następujące cyfry:
Wydatki: Koszta reprezentacyi 109.901 złr.

Koszta zarządu 295.415 złr. Koszta leczenia 1.034.615. Koszta szczepienia 73.385. Wydatki sanitarne 27.118. Zasiłki dla zakładów dobro-czynnych 25.424 złr. Wysztafcenie i oświata 2.367.590. Pomniki historyczne 30.051. Kwate-runek żandarmeryi 239.009 złr. Komunikacje 1.425.259. Szpaściństwo 24.828. Budowę wod-ne i melioracje 581.875 złr. Spłata długu 3.032.497. Rolnictwo i górnictwo 573.974. Prze-mysł 174.438. Rozmaite 422.377 złr. Ogół wy-datków 10.583.994 złr.

Dochody: Pozostałość z rachunków lat u-biegłych 904.153 złr. Odsetki od chwilowej lo-kacji —. Dochody z dróg 255.401. Nadwyż-ki od zakładów dotowanych 50.271. Zwroty za-lieczek 53.204. Zwroty pożyczek 34.886. Docho-dy szkoły lasowej 7.691. Dochody szkoły du-blańskiej 69.800. Dochód szkoły czernichow-skiej 42.401. Dochody innych szkół rolniczych 23.203. Zwroty 680. Dochód z funduszu z roku 1866 1.045. Z kwatrunku żandarmeryi 89.891. Zwroty wydatków szpaściństwa 7.351. Dochody składów zbożowych 27.434. Z opłat konsum-cyjnych 835.905. Rozmaite 1.636.905. Dodatki do podatków 7.483.942 złr. Ogół dochodów 11.524.169 złr.

Z porównania powyższych sum dochodów i wydatków okazuje się zwiększa w kwocie 940.174 złr., która będzie przeniesiona na rachunek bu-dżetu r. 1899. W myśl uchwały Sejmu wypła-cono 100.000 złr. na pomoc dla ludności, do-tykającej klasami elementarnymi i wydano o 34.703 złr. więcej, niż preliminowano na spła-tę dawnych długów. Skutkiem tego okaza się, że r. 1897 dał wynik o 1,135.267 złr. pomy-ślniejszy, niż preliminowano.

Przegląd polityczny.

Kraków, 13 sierpnia.

Dzienniki peszteńskie, jak to już z wczoraj-szych telegramów widzieliśmy, o podróży pre-miera węgierskiego bar. Banffy'ego do Ischlu, przemawiają w tonie bardzo rozdrażnionym. — W akordzie tym dominuje ton *Magyar Hirlapu*, który pisze: „Gdy prezydent ministrów ujadę się do Ischlu, aby tam wypowiedzieć swoje *aut-aut*, lub też u stóp najwyższego tronu uprosi odepchnięcie aż do impertynencji wzrośnięty in-tryg austriackich, albo przedłożył swoją dymis-ję, wtedy niechaj prezydent gabinetu będzie pewnym, jakkolwiek on jest, czy Banffy, czy kto inny, że każdy Węgier stoi za nim, nie przeciw królowi, lecz przed królem, aby świad-czyć o zamierzonym „morderczym zamachu na koronę węgierską“.

I inne pisma węgierskie w ostrym przema-wiają tonie o podróży Banffy'ego do Ischlu; niektóre [zaznaczają] wyraźnie, że o przesileniu w węgierskim gabinecie nie ma mowy. „Jeżeli hr. Thun szybciej wyjechał do Ischlu — pisze *Orszagos Hirlop* — niż bar. Banffy, to nie jest to żadnym objawem węgierskiego przesilenia, lecz raczej znakiem dobrym. Ten się nie spieszy tak bardzo, czyje sprawy w zupełnym są porządku.“

Najbliższa okaże przyszłość, czyje sprawy „były w porządku“.

Slovenski Narod w ostatnim numerze swym domaga się słowieskiej czysto organizacyi dla szkół średnich w Styryi, Karyntyi, Krainie i na Pobrzu. Nauka udzielana ma być jedynie

wygnania — azaż i nam zatonąć przyjdzie w tym morzu nienawiści, nam, co nie kładliśmy nigdy stóp naszych na karki braci?! Azaż i my zginąć mamy? my, co nie zawsze byliśmy potężni i nie zawsze rozumni, ale nigdy nie byliśmy podli!

— Jam wasz Zbawiciel! — odezwał się głos z krzyża z miłością — i czegoż się boicie! „Oto odsłonię rąbek z zasłony widnokręgu przyszłości waszej...“ Po tych słowach położył znak krzyża na łunę pożarów, nad strugami krwi płynącej, i natychmiast gdzieś przepadał...

Na Powsiłu zrobiło się nagle głękitno i ziele-ono.

Prześliczna wiosenka zapaliła cudowne swoje słonko, które promykami wyciągało z pod po-piołów zieloną trawę i otwierało zaraz pączy kwiatów, aby świeża wonia stłumiła zapachy krwi jeszcze ciepłej... Powietrze falowało lek-ko zapachami konwali, czeremchy, bzu i fioł-ków.

Wysoko pod samem słonkiem, trzepocąc ra-dosnie skrzydełkami, szary skowronek dzwonił już pociorem swój poranny...

O Ojcie nasz! O Boże nasz!
Wszystkim Twe słonko świeci...
O ciemny się! Kochajmy się!
Jednego Boga dzieci.

Szary też słowiczek, nie znajdując jednej zie-lonej gałązki około zgłizacza chaty, usiadł na czarnej opalanie i pani swojej, przysłanej do gniazda w świeżej trawie, wyciągał ze śpie-wnego serduszka długie promienie dźwięków cza-rodziejskiej pieśni o miłości...

O ziemia nam matulca jest!
Dla wszystkich łono kwieci...
O ciemny się! Kochajmy się!
Jednej macierzy dzieci.

O słabszych i mocniejszych.

Fantasmagorya legendarna
STEFANA z OPATÓWKI.

(Dokończenie).

Natychmiast na ciemnych przestrzeniach za śladem świętego gwózdziada się widzieć rysa piorunowa, a w błyskawicach, które przyswie-cały, odsłoniło się na dolinie widowisko okro-pne, obfide pełne... widowisko rozsłazale ognia wiechury nad wylowem krwi, która bruzdami ściekała do rzeki...

Poznał w niej Janek ukochaną Wiselkę, ale się jej przestraszył, tak była odmienna od da-wnej, więc przytulił pierś do białych skrzydeł Anioła, gdy patrzył, przerażony, na męty, co toczyła swoimi falami...

Łuny pożarów i błyskawice dozwalały rozpo-znać... na ognistych bałwanach, pomiędzy czarnymi strzech opalankami, unoszone kadłuby ludzkie, głowy odcięte, białe zwłoki pomordo-wanych, z których krew wypuszczono, i sine, wzdęte ciała topielców...

Stary ojciec i młody Janek, oboje sieroty, na-próżno szukali tęskniemi oczyma zagród swoich ojczystych... nie mogli ich znaleźć... wszystkie stały w ogniu... Łaty nad nimi gorzące gło-wnie z płomiennymi warokozami, sypiąc z nich nlewy iskier, niby rozpущezone stado zmor pie-kielnych...

Rzucali te głównie wzajemnie na sadyby już swoje potomkowie owych karzełków zbrojnych, co przemocą wyparowali z nich pracowitych Polan, rzucali je karzełkowie także, jeno roz-tyli w lenistwie na cudzej krzywdzie. Dzieciaki

małe, pyzate i białogłowe niewiasty pomagały zaciekle ojcom, mężom i braciom w ich niecnej, podługawczej robocie...

— Żal mi, żal tej pracy rąk naszych! — za-wołał z boleścią Janek.

— Kiedy nam ją już wydarli, czemu z niej nie korzystają? dlaczego ją niszcza? — dodał z westchnieniem ojciec sierota.

— Nie mając obcych pomiędzy sobą, stosują prawo mocy do siebie... wykurzają się wzaje-mnie, bo tylko ten u nich prawo posiadania wykaże, komu się uda pusić z dymem brata swego! — odrzekł Anioł kraju ze smutkiem.

Tu i owdzie rodziny pogorzalców wydobywały z ognia opalanki i niedopalki, porządkowały rumowiska do przyszłej budowy, wszakże z tego opłakanego dziedzictwa wyrzucały ich zgraje podpalaczy. Zamieniwszy głównie na noże, na-padali oni na biednych pogorzalców, dziko wrzeszcząc:

— Słabi jesteście — zginąć musicie! — i pnie-kiem ostrzy w piersi wypuszczali z nich ciepły zród życia, a potem martwe ciała ciskali do rzeki.

Twarze ojca-sieroty i Janka samotnika od okropnego tego widoku, co okrucieństwem, jakby szponami, wydzierał im serce po kawałku, sta-wały się coraz bledsze... zdawało się, że krew z nich ujdzie zupełnie... odwrócili też je ku Aniołowi, szukając rozwiązania zabójczej za-gadki...

Maż siwy w czarnej opończy rzekł cichym głosem, co płynął ze łzami:

— Co robia ci złozyńcy?

— Szezepia na słabszych prawo mocniej-szego — odpowiedział Anioł cicho głosem za-łosnym.

— Dlaczego nie stawają do łatwiejszego dla nich współzawodnictwa w pracy ze słabszymi?

— Bo cudza krzywda gasi miłość pracy

i matka jest próżniactwa, a to jedną z rodzicie-lek zbrodni...

— Któż uratuje świat od nowej zagłady!? — jęknął maż wygnany i zasłonił oczy ramie-niem.

— Próbuje to uczynić on krwawy mistrz, co stoi na wzgórku nad rzeką z pacholkami swymi. Odsłonił oczy i patrz na kraniec widnokręgu...

Tam mistrz z piorunochronem na głowie, w czerwonym spencerku, paliz spokojnie długą fajkę z odlewka, siedząc przed piekłem i odcinając podługim toporem głowy zbrojów i pod-palców, których mu do rąk popychali karzeł-kowie bagietami.

Pomoenicy jego i pomoenicy pomoeników (w czerwonych także spencerkach i białych far-tuchach, tylko bez piorunochronów na głowach) po każdym wytrysku krwi z piekła chwytali spadające głowy i kadłuby i, razem z dymia-cem jeszcze w rękach kadłubów żagwiami i ubro-czonemi nożami, wrzucali je do rzeki.

Poznał krwawego mistrza maż wygnania po onym piorunochronie, z którego w ogniu niena-wiści kuł wciąż ciosy w serce jego narodu, więc żywo zapytał:

— Co on tam robi? ten wróg naszego imie-nia?

— Stara się porządek utrzymać... — odrzekł na zapytanie Anioł kraju i wzruszył litośnie ramionami.

Krwawy mistrz uzościł się do zimnych kropel na łysinie, karzełkowie nie przestawali jednak popędnąć bagietami wciąż nowych zgrai zło-czyńców. W dłoni każdego z nich — albo ża-giewną płonącą, albo noż wystrzony, a na war-dze u wszystkich — śmiech bezczelny ze wazy-utkiego, nawet przed śmiercią ze śmierci!

— Ufl! — ziewnął cały w potach mistrz krwawy, gdy zerknął groźnem spojrzeniem z ge-stego igliwia brwi czarnych na rosnące wciąż

tluszcze rozbestwiałe, które spieszyły złożyć głowy na pieńki wśród szalonego bukania i świstu, z lekceważeniem ulicznika, co biegnie wyrwać koziółka...

Z łęgna odstawił fajkę mistrz krwawy i przygotował kazał na przyjęcie nowych gości cały szereg pieńków... Oddał je do właściwego użytku ceszadnikom swoim już wyzwolonym.

Rozpoczęły się zatem jatki ludzkiego mięsa... Ale naraz, zgraje spojrzęły po sobie i drgnęło w nich poczucie własnej mocy...

— My jesteśmy silejniejsi! — huknęły wsze-ście tutejsze i błysnęły w powietrzu nożami...

Pójdziemy po swoje prawo! Hejże! na niego. Huzia! ha!

I poszły na niego rozkiełzane z wędzideł wszystkich tłuszcze dzikich bestyj i rozpoczęła się reż, jakiej nigdy nie było, ani kiedy je-szcze będzie... zdało się, że wszyscy wszystkich wykują, że wszyscy, co żyje, zatonie w krwa-wem nienawiści morzu...

Maż-sierota w czarnej opończy, nie czując się już bezpiecznym pod skrzydłami Anioła kraju, z przerażenia i trwogi rzucił się do stóp Zba-wiciela i wołał w płaczu serdecznym:

— O! Panie miłości i miłosierdzia! Cóż to się dzieje? Cóż to się stanie?

Z wysokości krzyża dał się słyszeć głos smę-tny, boleści pełen...

— Sercem, które opuszcza miłość, porusza tłum ohydnych huci, jak trupem bez duszy ro-jowisko robactwa. Owoco nieprawości przodków dojrzewało dopiero w głowach prawników.

Oto oglądasz koniec ostatni potomków tych, którzy wydarli miłość z serc swoich i żyli tyl-ko samą nienawiścią...

Zaprawdę, zaprawdę powiadam ci: miłość daje życie, nienawiść sieje śmierć. Kto niena-wiścią żyje, zginąć musi.

— Azaż i nam — błagał zaniepokojony maż

w słowieńskim języku, tak w klasach niższych, jak i wyższych. Nauczycielami powinni być tylko Słowacy.

Wybory do Sejmu bukowskińskiego rozpisal rząd czerwonicki z powodu zakończenia się ósmego okresu prawodawczego. Odbędzie się one za miesiąc, a to: z kuryi włościańskiej 22, z miast 27, z izb handlowych 26, a z większej posiadłości 30 września.

Ministrowie pruscy w Poznaniu.

Pobyt ministrów Bossego, Miquela i von der Recke'go w Poznaniu doprowadził do porozumienia co do nowych środków germanizacji stolicy Wielkopolski. Organ ministra Miquela *Berl. Polit. Nachrichten* pisze, co następuje:

„Z narad odbytych można być zupełnie zadowolonym. Sprawa budowy muzeum prowincjonalnego, oraz biblioteki o 300.000 tomach, postąpiła już tak dalece, że odnośne projekty przedłożone będą najprawdopodobniej przyszłemu Sejmowi pruskiemu. W działaniu tem prowincja z miastem idzie ręką w rękę. Wały forteczne, okalające Poznań, zostaną zniszczone, a na ich miejscu wzniesione będą piękne gmachy. W związku z rozszerzeniem miasta pozostaje też założenie wielkiego domu dla towarzystw i nowego gimnazjum. Dowiadujemy się wreszcie, że pp. ministrowie bardzo życzliwie usposobieni są dla higienicznego zakładu w Poznaniu“.

Minister Miquel referować będzie cesarzo wi o rezultacie pobytu ministrów w Poznaniu. Polacy ze spokojem oczekiwać mogą zapowiedzianych, rzekomo kulturalnych, a właściwie germanizacyjnych instytucji, które, nawiasem mówiąc, powstaną kosztem także polskiej kieszeni, bo z funduszy publicznych i podatków. Myślą się panowie ministrowie, sądząc, że dokonali wielkiego dzieła i zawyrokowali ostateczną zagładę nienawistnego im narodu

Z Bułgarii.

Polit. Corresp. donosi z Sofii, że ostatnia grupa oficerów, którzy z powodu udziału w zrzuceniu z tronu ks. Aleksandra Batenbergiego wymigrywali do Rosji, wkrótce z powrotem do Bułgarii przybędzie. Z tych emigrantów, którzy było 48, wróciło w roku ubiegłym do ojczyzny czterech, a w bieżącym trzynastu; 25 wróci wkrótce. Pozostałych sześciu, którzy dopuścili się złoczyńskich zbrodni, do wojska bułgarskiego napowrót przyjętych nie zostanie.

Z uwag pesymisty.

(Pożegnanie z hr. Thunem i wyjazd na urlop. — Przyjaciele ludu. — Pełnienie służby recepty. — Obawa przed wyborami i rozkosze w popieraniu kandydatów.)

Widzę, że nie prędko doczekam się końca stanu wyjątkowego, dla dobra i uśmierzenia nerwów*) zaprowadzonego w zachodniej polaci kraju na podstawie niesłychanie cierpliwie ustawy z dnia 5 maja 1869 r. Nie mogę także doczekać się końca drugiego stanu wyjątkowego, z którym żyłoby się już całe państwo, dzięki giętkiemu paragrafowi czternastemu, który ratuje żywot drugiego już z rzędu ministerstwa. Nie widzę, jednym słowem, końca całej obecnej „sytuacji“, jak się wyrażać zwykli mówią stani i dziennikarze, bo hr. Stanisław Tarnowski w imieniu niewielu ludzi, lecz silnych odwagą i mocą, gromkim domaga się głosem, aby nas z. k. rząd nie pozbawiał dobrodziejstw „powołanej“ ustawy, danej nam w 3 lata po Sadowie na drogę szczęśliwego, konstytucyjnego żywota. Nie doczekam się tedy, jak widzę, końca utrapienia mego towarzysza kanikuły, hr. Thuna, bo on teraz dopiero zmazał wszystkie pojedyncze próby ugody z rycerskim p. Wolfem i Schoenererem, a zabrał się do swego węgierskiego kolegi, hr. Banfi'ego.

Wobec tak niepewnych horoskopów, gdy ani na wytworzenie się nowych pojęć wolnościowych w decydujących sferach galicyjskich nie wpłyną, ani gwałtowności węgierskiego libera-

*) Opinia nie moja, lecz hr. Stanisława Tarnowskiego. *Ad usum* p. prokuratora. (Przypisek ostatnia konfiskata wystraszona wydawcy *Nowej Reformy*.)

Radosnym pieśniom wiosennym skowronka i słowika nie wtórowali tym razem głosy ludzkie... Parobczaki odwalali skiby w milczeniu, pomrukując od czasu do czasu pobudki zachęty do pracy i poganiania wółki robotce.

Zosięka nosiła konewkami wodę ze studni i zalewała żarzące się jeszcze glownie.

Na widok stron rodzinnych zabiło wielkim tętnem serce pod czarną opończą i pod modrą siemogą... Obaj, mąż wygnania i Janek, objęli drzewo krzyża i przyćmiła je do pierś, wołając:

— O Wodzu Przenajświętszej Królowej naszej na niebiesiach! Panie Jezu Chryste! prowadź nas! o prowadź nas!

Zaden jednak głos z wysokości nie dał się słyszeć... Pan Jezus milczał... a gdy klęczący u stóp zwrócili ku niemu wzrok błagający, ujrzeni wielkie lzy łitości w Chrystusowych oczach, które się oderwać nie mogły, i usłyszeli ten sam głos, co przed chwilą płynął z krzyża do Matki i Janeczki, ale teraz szedł, jakoby ze serc ich własnych...

— Nie mogę jeszcze zstąpić z mego krzyża, albowiem nie wszyscy jeszcze miłujecie się społecznie, bo jeszcze nie każdy z was służy wszystkim i nie wszyscy jeszcze spieszą na ratunek choćby jednego.

Powstawszy z klekoc na krzyża, chcieli oni jeszcze ucałować stopki Matki i Janeczki i udać się pod skrzydła Anioła kraju, ale już Ordo-wników niebieskich przy sobie nie znaleźli... Gdzieś się też podziła i szczęśna dolina Powiśla... tylko w brzakach pierwszego świtu gromada biednych wygnawców leżała u stóp Jasnej Góry, czekając na zmiłowanie.

KONIEC.

lizmu nie przełamia — odkładam pióro i w najścisłej tajemnicy wymyklam się z redakcji *Nowej Reformy*, aby zdala od wielkoświatowej polityki i małomiejskich kłopotów wielkiego miasta, czekać, co losy przyniosą.

Muszę się przyznać, że nie dotrzymuję towarzystwa hr. Thunowi — przecież wyjeżdżam na urlop. Zapowiadając przed kilku tygodniami, jak się pokazuje teraz, zbyt pośpieszenie, że dzielić będę los prezydenta austriackiego gabinetu, liczyłem na wypadki najwykreszniejsze w świecie: załatwienie, w jakikolwiek sposób, ugody z Węgrami, i zdęcie z Galicji stanu wyjątkowego. Uśmiechała się więc do mnie otwarta furtka: hr. Thun jedzie na urlop, konstytucyjny widnokrąg Galicji wyjaśnił się, więc jazda... Ale żyjemy w państwie niespodzianek: wszystko to zawiódło, tylko kanikuła letnia stała się w terminie. Niechże i mnie wolno będzie do tych niespodzianek dodać nową, i mimo tego wszystkiego dać folę spracowanemu mózgowi i starganym nerwom, na które, mimo recepty hr. St. Tarnowskiego, stan wyjątkowy wcale łagodząco nie podziałał.

Moi koledzy i towarzysze ciężkiej pracy dziennikarskiej okazali się na tyle względnymi, że udzieli mi urlopu, a jeden z najpoważniejszych pracowników w cechu reformistycznym, poseł August Sokołowski, podjął się sterowania naszą nawa w tych „wyjątkowych“ czasach. Więc życzę hr. Thunowi, aby go koledzy jego węgierscy wypuścili z matni, tak, jak mnie wypuszczają dzisiaj z apartamentów *Nowej Reformy* moi towarzysze pracy — umyklam w podkarpacie „bady“ krajowe, zostawiając losy Europy, Azji i Ameryki (kwestyja australijskiej, ani afrykańskiej chwilowo niema) mężom stanu i referentom *Nowej Reformy*. Zastrzegam sobie tylko wobec moich kolegów rzecz jedną: niechaj nie wydają znowu „lepszego“ dziennika, niż wypiekali go na spółkę ze mną. Takie „sądzenie się“ uważałbym za czarną intrygę, mającą wyprzeć mnie z puchami wysłanego stanowiska naczelnego redaktora i wydawcy *N. Reformy*.

A wyjeżdżam z tem większym spokojem i zadowoleniem, że teraz dopiero, w tym krótkim czasie od 29 czerwca, miałem sposobność przekonać się, iż różowa przyszłość świata dla ludu naszego. Teraz dopiero zobaczyć można było, jak to wszyscy ten lud kochają, jak wysuszają sobie mózgi, aby go tylko uszczęśliwić. Więc najpierw wymieniam c. k. rząd, którego działalność nie chcę tu bliżej charakteryzować, gdyż oczyma mej duszy widzę już p. prokuratora, jak z kolorowym ówkiem czyta i odważa mój artykuł. Nie chcę więc dzielić losu mego poprzednika z ojczyzny pierników polskich**), odsyłam ciekawych tej sprawy na zgrozmadzenie, które odbył się ma jutro w ratuszu lwowskim.

Tuż po c. k. rządzie pierwsze należy się miejsce owym umiartowianym publicystom, co przez dwa miesiące prawie pościeli się nad obmyśleniem środków, któreby pozwoliły ludowi żyć w tym błogim stanie zadowolenia i znieczulenia, w jakim odebrała go z rak centralistów autonomia galicyjska przed 30 laty. Usunąć od ludu pokusy, nie dać mu raczej żądnej szkoły, niż taką, która daje możność czytania złych pism: oto jedyne lekarstwo przeciw powtórzeniu się rozruchów. Ks. Stojałowski i p. Daszyński zapewniali znowu, że tylko w ich aptece są prawdziwe dla ludu leki i „chrześcijaństwo“ kulikowskiego wyrobu, z przymieszką socjalizmu u jednego, socjalizm z przymieszką kapitalizmu żydowskiego u drugiego. Każde z tych lekarstw działa pewnie... Wprawdzie nikt się nie pytał ludu, co on mówi na to wszystko, — ale to rzecz zbyteczna. O ciężko chorym człowieku obraduje konsylium w drugim pokoju; już on się dowie, co dla niego urządzono.

Więc pokazuje się, że niemasz życia, co by na dobre nie wyszło; dawniej musiał lud czekać wyborów, aby się dowiedzieć, kto go najbardziej kocha i jaką zgutuje mu przyszłość; teraz i miłość i radę i przyszłość ma lud za darmo, bez głosów wyborczych, no... i terazniejszemu ma także, bo nikt nie jest żonaty tak okrutnym, aby mu ją odbierać. Cóż to dopiero będzie, gdy przyjdą wybory...

O! żeby w chwilę oświele nie wypowiedzieć tego brzydkiego słowa. Nie życzylbym sobie, aby trąbka wyborcza przerwała moje *dolce far niente*. Wprawdzie nie parzy mnie ambicia, która jednego z bardzo młodych moich kolegów redakcyjnych zaprowadziła w bitne szeregi parlamentarzystów, a drugiego o „mały włos“ na to samo nie wysunęła stanowisko, gdy ja skazany jestem jedynie na opiewanie ich bohaterskich czynów — ale zawsze przykro byłoby mi, gdybym nie był na placówce, w chwili, gdy na dziennik mój i na moich przyjaciół politycznych poasyjał się, jak z rogu obitości te, z głębi serca pochodzące życzenia, których niespełnieniu się jedynie zawdzięczamy, żeśmy dotąd nie dyndali na latarniach miejskich a *Nova Reforma* nie była, ku zbudowaniu powszechnemu, spalona na stosie. Przyzwyczaiłem się jednak tak dalece do tej niesprawiedliwości ludzkiej, że mam gotów znowu wnieść się w wir wyborczy, a nawet umazać pióro, aby polecić kandydata, którego zawodowi kalumniatorzy odsądza od czci i wiary.

Te miłe chwile nie miną mnie zresztą, wczesniej lub później; nie chcę więc wywoływać wilka z lasu i skończyć już muszę dzisiejszą pogadankę, jeśli dopaść mam jeszcze pociąg, który uwiezie mnie w zacisze, wolne od „wstrząsających wypadków“, o które zwykły mnie codziennie skwapliwie wypytywał jeden z moich towarzyszy wieczornej pogawarki.

Michał Konopiński.

KRONIKA.

Kraków, 13 sierpnia

Następny numer naszego dziennika, że względu na przypadające w poniedziałek 15 b. m. uroczyste święto Wniebowzięcia N. P. Maryi, wydajdzie dopiero we wtorek o zwykłej porze.

Zmiana redakcyi. P. Michał Konopiński, na-

**) Zeszłego tygodnia skonfiskowane „wagi pesymisty“ pochodziły z Torunia.

czelny redaktor i wydawca naszego dziennika, wyjeżdża dzisiaj, dla wypoczynku, na parotygodniowy urlop. Zastępować go będzie przez ten czas poseł dr. August Sokołowski, który też od wtorku podpisywać będzie *Nową Reformę* jako odpowiedzialny redaktor.

Z zarządzenia kemendy wojskowej w Krakowie w poniedziałek 15 b. m., który jest dniem uroczystego święta, odbyć się ma przegląd koni wojskowych, według istniejących ustaw, powierzonej właściwie prywatnym na użytkowanie i żywieniu. Przegląd taki odbywają się dwa razy do roku i na oznaczony czas właściciele, którym konie owe władze wojskowe powierzyły, obowiązani są d-stawić je, często ze stron odleglejszych do miasta.

Słyszemy narzekania, że terazniejszy przegląd odbywać się musi w dniu uroczystego święta, bo w ten sposób wszyscy czasowi posiadacze koni wojskowych z dnia tego, jako świętecznego, korzystają nie mogą i służbie domowej odmówić muszą należnego odpoczynku.

W zakładzie higieny uniwersytetu Jagiellońskiego w półroczu pierwszym bieżącego roku leczono ochronnie wodowstręt metodą Pasteura 145 osób. Z tych jedna, Katarzyna Konieczna, lat 24 licząca, wieśniaczka z Rożnina, powiatu mieleckiego, pokasana dnia 9 kwietnia przez psa wściekłego w policzek lewy, oraz w górą lewą powiekę, zmarła. Leczenie rozpoczęło zaraz po jej przybyciu, dnia 10 kwietnia; ukończyła zaś leczenie 22 kwietnia. Zmarła dnia 2 maja. Procent śmiertelności wynosiłby zatem w tem półroczu 0.69.

Ze 145 pokaszanych było: w twarz i głowę 11, w kończyny górne 81, w tułów i kończyny dolne 53 osób. W ciału gołe 84, przez ubranie 61 osób. W 133 wypadkach chorzy pokasani zostali przez psy, w dziesięciu przez koty, a w 2 wypadkach przez konie.

Dr. Baudouin de Courtenay, prof. uniwersytetu Jagiellońskiego, według telegraficznych doniesień z Budapesztu i Wiednia, podczas pobytu w Turczan skim św. Marcjnie, miał się narazić na kolizję z miejscowymi władzami, które też wystąpiły rzekomo ze skargą przeciw niemu. W sprawie tej prof. Baudouin de Courtenay ogłasza po powrocie do Krakowa następujące pismo:

„Wiadomość ta nie ma najmniejszej podstawy faktycznej. Mam prawo przypuszczać, że wymyślono ją w otoczeniu miejscowego starosty (po słowacku *starosta*), po niemiecku *Stuhlrichter*, po madiarsku *szolgabiro*), człowieka, jak miałem sposobność osobiście się przekonać, niezmiernie ograniczonego. Indywiduum to, wychowywawszy w miejscowej gazecie słowackiej *Narodnie Noviny*, że jestem sławistą, pomieszało „sławistę“ z „panslawistą“ i puściło w kurs plotkę, która w formie korespondencji dostała się do urzędowego *Országos Hírlap*, a następnie została roztelegrafowana do rozmaitych gazet na wsze strony świata.

„Moje „agitacje“ (*agitatorische Umtriebe*) ograniczały się do milczącej obecności na uroczystościach św. marcjńskich: na przedstawieniu w teatrze, na skromnym bankiecie, oraz na niewinnej zabawie towarzyskiej w lesie podmiejskim. Podobnie „agitowali“ wszyscy uczestnicy tych zabaw, w ich liczbie także czterech Polaków: Piotr Chmielowski, Sygizyński, Michałski i Umrh. Nie wznosiłem nawet żadnego toastu i w ogóle ani razu publicznie nie przemawiałem. Po uroczystościach zajmowałem się głównie badaniem żywego języka słowackiego, czego naturalnie nie mogłem skutecznie bez rozmowy ze Słowakami, tak z inteligencji, jakoteż z pomiędzy ludu miejskiego.

„Pan Atia Ujehly (miejscowy starosta, madiarski, tj. Słowak, udujący madiarską), oraz inni wyznawcy, pragneli by z pewnością, ażeby im się był wdał w „agitacje panslawistyczne“ i ażeby imnie mogli o to zaskarżyć przed władzą. Ponieważ jednak nie było ag-tacji, więc i poważnej skargi być nie mogło. boć przede nawet w Węgrzech z piasku biega nie ukrepi. Tak tedy rozmaici gorliwcy musieli się obejść smakiem, oraz zwykłą w podobnych razach denuncjacją gazieterską.“

Regaty wojskowe na Wiśle, które z powodu jubileuszu cesarskiego urządził batalion pionierów w Krakowie, a które odbyły się miały tuż, oddżone zostały na przyszłą niedzielę, dnia 21 b. m.

Z „Harmonii“. Jedynasty koncert popularny odbędzie się w miejskim parku dra Jordana w niedzielę 14 b. m. Dwunasty koncert w poniedziałek 15 b. m. Program każdego koncertu odmienny. Początek o godz. 3 po południu. Wstęp dla dorosłych 5 ct. Dochód ze sprzedaży programów przeznaczony na sprawienie płaszców dla członków orkiestry.

Zmarli. Ignacy Opletal, emerytowany urzędnik kolei państwowych, zmarł w Krakowie w 64 roku życia.

Rudolf Seissel, kapitan pionierów, zmarł onegdaj. Rodowity Niemiec był już po raz drugi w krakowskim garnizonie. Uczył się języka polskiego, w którym wiał już dość dobrze, a także innych słowiańskich języków. O dobro żołnierzy swojej kompanii dbał, cieszył się wielką popularnością. Przeczec odbył się 12 b. m. przy udziale korpusu oficerskiego i generalicyi.

Dyrekcya kolei państwowych w Krakowie rozpisał dostawę materyału drzewnego i progów na rok 1899. Na ogłoszenie, w numerze dzisiejszym zamieszczony, zwraca się uwagę przedsiębiorców i dostawców.

O skandalicznym zajściu w Krynicy donoszą dziennikom lwowskim: Wielki niepokój wywołał wśród tutejszej publiczności zderzenie, brutalny napad funkcjonariusza gminnego w Krynicy i naczelnika oboźniczki straży ogniowej Pietruszewicza na towarzyszy, złożone z trzech pań i słuchacza praw p. E. Rzecz miała się, jak następuje: Z domu zdrojowego wracali o 11 wieczór do domu żona lekarza zdrojowego, żona lekarza z Nowego Sącza i nanczytelka z Krakowa, w towarzystwie akademika p. E. Na deptaku spostrzegły panie idącego za nimi umundurowanego naczelnika straży ogniowej z jednym strażnikiem, którzy zawezwali towarzyszy, by głośno im śmiało się, ani rozprawiać. Mimo, że towarzystwo do tego aczkolwiek bez prawnego żądania się zastosowało, podochocny funkcjonariusz gminy za łazienkami oświadczył p. E., że tutaj na terytorjum gminnem arestuje go, a na zapytanie, z jakiego tytułu i jakim prawem naczelnik straży ogniowej śmie gośaresztować, odpowiedział szorstko, obrażając całe towarzystwo. P. E. zwrócił jego uwagę, że jest akademikiem i jeśli zaszłażby na arestowanie, to po odpowiedzeniu do domu pań, służby będzie. Nie wystarczyło to awanturniczym pisarzowi gminnemu, który sa-

medzielnie sobie funkcje policyjne przywłaszczył i najobelżywsiemi wyrazami, jak „bydlę“, obrzucał p. E., a gdy tenże należał mu odprawa dać zamierzał, wyciągnął Pietruszewicz szablę. Pan E., silnie zbudowany mężczyzna, bronił się, jak mógł, gdy wtem, prawdopodobnie na jakiś znak naczelnika, wypadło z sąsiedniego szynku kilkanaście indywiduów wątpliwej kondytyi i strażaków i rozpoczęła się bitka. Sytuacja pań była zaprawdę rozpaczliwa. Zgraża z zacięłością na wezwanie naczelnika szarpała ze wszech stron p. E., okładając go kijami, a przerażone panie beznadnie biegały, wołając o pomoc. Szczęśliwym trafem udało się jednej z pań spostrzedz komisarza rządowego, który niebezpiecznego naczelnika przez dwu policyjanów ponosił do areztu gminnego odstawił kazał, mimo jego oporu. Powszechnie tu powożący komisarz rządowy natychmiast ściśle dochodzenie wdrowił i urzędownie zrobił doniesienie karne przeciw winowcom.

Sprawa Rozwadowskiego. Z Nowego Sącza donoszą, iż złożoną już została za Kazimierza Rozwadowskiego kaucja na sumę 5000 złr. Rozwadowskiego natychmiast uwolniono z więzienia. Zdrowie zupełnie wrócił do rodziny do Limanowej. Żołnierz Kriechke jutro opuszcza szpital jako rekonwalescent. Nie ma więc 20 dni od czasu wejścia do szpitala. Lekarze sądowi, doktorzy Czapliński i Zieliński, orzekli ostatecznie, iż rany postrzałowe obnóg stanowią lekkie obrażenia ciała; zagoiły się one przed 20 dniami. Uszkodzenia wskutek po strzału w jamę brzuszną, jakkolwiek same przez się stanowią obrażenia ciężkie, jednakże ze względu na czas gojenia i charakter swój, mogą być ewentualnie uznane za lekkie. Jest więc szansa, że Kazimierz Rozwadowski zostanie postawiony przed sądem pod zarzutem lekkiego obrażenia ciała.

Samobójstwo. Z Lubaczowa donoszą, iż pozba wiła się tam życia żona kapitana p. Schwarowa. Jako przyczynę podają tęsknotę za mężem, przebywającym na ćwiczeniach służbowych w Jarosławiu. Kobieta, licząca około 30 lat, dała do siebie dwa wystrzały. Drugi był śmiertelny.

Z Gródka donoszą o następującej napadzie: W nocy z 8 na 9 b. m. na mieszkaniach zarządcy fabryki wapna w Cuniowie, Anoniego Strzeleckiego, gdy Strzelecki już spał, urządziło napad około 30 ekscedentów. Stało się to w następujących okolicznościach: Strzelecki usłyszawszy jakiś hałas — a było już po północy — wyszedł na dziedziniec i widząc, że w pobliżu gospody Słusman hałasuje czterech niedorostków, wezwał ich, aby zaprzestali zwzawy i oddalili się. Wezwania tego jednak nie usłuchano, a w czasie kłótni, która powstała, miało jednego z niedorostków przewrócić; mianowicie miał to uczynić któryś z robotników fabrycznych, który tymczasem nadziedz. Przewrócony narobił krzyku, a na to zabawiający się w wsi na weselu niedorostki i starsi chłopcy wypadli z kijami i chcieli się rznieć na dom mieszkający Strzeleckiego. Po wstrzymaniu przez Strzeleckiego, zaczęli ciskać nań kamieniami; Strzelecki wówczas cofnął się do domu, uzbuił się w rewolwer i zagroził napastnikom, że użyje broni; dopiero też wsknęk tej groźby napastnicy się rozbiegli. Żandarmerya na zajutrz wyszłażby winnych, którzy zostali arestowani i oddawieni do sądu w Gródku.

Zaznaczyć należy, że w fabryce cuniowskiej ludność okoliczna znajduje bardzo korzystny zarobek i że zarządca fabryki, p. Antoni Strzelecki, jako człowiek prawy i energiczny, cieszy się w okolicy najlepszą opinią.

Z Drohobycza donoszą: Przed kilku dniami dwunastu robotników mazurskich z Borsławia przyszło po północy do gospody Dawida Rudorfera na Wolance ad Tustanowiec, żądając napitku. Rudorfer, widząc ich wyzywające zachowanie się, poczęstował ich piwem i wódką, nie żądając wynagrodzenia, prosił ich tylko, by po wypiciu odeszli, gdyż jest zmęczony i chory. Nie pomogło to jednak, a gdy Rudorferowi zabrakło trunków i nie mógł dalszym żądaniem robotników zadość uczynić, rzucili się oni wszyscy na szynkwas, rabując. Kłótnia i nie szacunek, co im pod ręce wpadło. Zabrali 10 złr. go towką, populił pościel i okna wraz z ramami po wyrwali. Rudorfer uciekł z rodziną, a ekscedenci, nie mając co dalej n niego już robić, przeniesli się do szynkarsza Borisa Węgnera na Wolance ad Borsław. Tutaj jednak, zawiadomiona o ekscesach żandarmerya i policya gminna borsławska wszystkich dwunastu niezwłocznie przaresztowała i od stawiła do sądu w Drohobycz.

Z Warszawy donoszą: Po Warszawie co dni kilka krąży wieści o wyrokach administracyjnych, wydawanych przez ks. Imaretyńskiego. Teraz opowiada sobie nieprawdopodobne wieści o skazaniu urzędnika kontroli kolejowej Jakubowskiego za jakiś zajście z oficerem na ulicy na trzy miesiące więzienia. Ile w tem wszystkim prawdy, a ile przesady, bo przesady u nas zawsze w tego rodzaju opowiadaniach sporo, na razie sprawdzić trudno. Mimowoli jednak nasuwa się pytanie, dlaczego tego rodzaju sprawy nie są podawane do wiadomości publicznej, dlaczego nie wiemy, na jakich podstawach są wydawane i czem motywowane wyroki. O Jakubowskim opowiadają, iż nie był wcale bandą, ani przestępcą. Na mocy prostego protokołu, sporządzonego w cyrkule policyjnym, doręczono mu wyrok administracyjny i jednocześnie odstawiono go więzienia. Przypuścmy jednak, iż ów p. Jakubowski, lub ktoś inny ze skazanych w drodze administracyjnej winien jest istotnie zarzucenemu mu przestępstwu. I w tym wypadku nadstąpić nie trudno dziwnie anomalii w wymiarze sprawiedliwości. Oto Kiryzenko lub wielu innych patentowanych, głośnych w całym kraju szkodzie-jów i zdziweń z rozporządzenia generał-gubernatora oddawani są sądom zwyczajnym i tam korzystają ze wszystkich przywilejów procedury prawnej, nawet gdyby sąd był całkowicie beztroszony (a tak znów nie zawsze bywa) zyskują bez trudności uwolnienie. Takich rażących przykładów w ostatnich czasach mieliśmy sporo. Ciekawa rzecz, jakby wyglądały przed sądem sprawy tych wszystkich, których generał-gubernator skazuje administracyjnie bardzo surowo, względnie do winy tych, których pod sąd oddaje i którzy stale są od odpowiedzialności uwalniani.

Ceny żywności w Warszawie. Warszawska *Gazeta Policyjna* ogłasza ceny, po jakich rzeźnicy i piekarze obowiązali się sprzedawać mięso i chleb: wołowinę stosownie do gatunku od 12—14 kop. za funt, poledwiec od 20—25 kop., cielęcinę od 10—14 kop. i baraninę od 11—12 kop. za funt pełnej wagi. Nadto kości wołowe po 5, a inne po 6 kop. za funt. Piekarze zobowiązali się sprzedawać chleb razowy w bochenku dwufuntowym za 8

kop., pyłowy dwufuntowy 8 i 8½ kop., oraz wy-piekać bułki: zwyczajne w ilości 8 na funt, t. z. poznańskie 9, a kajzerki od 12 do 15 sztuk na funt wagi.

Może nasze władze miejskie zechcą porównać te ceny z cenami bez wszelkiej kontroli pobieranymi w Krakowie.

Minister wojny rozporządził, że 30 go listopada przybędą do Wiednia deputacy wszystkich pułków austriackich i wojskowych instytucji, celem złożenia hołdu cesarzowi. Na uroczystość przybędą też wszyscy czynni i na emeryturze pozostający generałowie z Austro Węgier. Dla generałów urządzony będzie bankiet w osobno do tego już urządzonej arenie hiszpańskiej szkoły jazdy konnej. Przeszło 400 generałów weźmie udział w obiedzie, prócz nich zaś cały dwór z zagranicznymi książętami. Drugiego dnia zaś odsłonięty zostanie pomnik arcyc. Albrechta, dżta prof. Zumbascha, który armia dedykuje cesarzowi jako podarek jubileuszowy.

Dwa wyroki śmierci. Przed sądem w Esseg stało dwóch pasterzy, oskarżonych o morderstwo popełnione z wyrafinowaniem okrucieństwem na osobie ich towarzysza. Zamordowany pasterz Stefan Horwath skradł swym kolegom, Grzegorzowi Kozi-cowi i Maryanowi Abrahamowiczowi, z pastwiska małą świnkę i za to poszkodowani postawili się zemścić. Folgnąc swym dzikim instyktom, napadli oni z bronią palną w rękę Horwatha i pięciu celnymi strzałami pozbawili go życia. Horwath z złożonymi rękami daremnie błagał swych morderców o litość dla siebie i dla swych dwojga drobnych dzieci, które ze śmiercią jego straciły jedynego opiekuna i żywiciela. Sąd skazał obydwóch morderców na karę śmierci przez powieszenie, zastrzegając, że wyrok ma być wykonany najpierw na osobie Koziaka.

Nowy proces prasowy czeka *Gazetę Opolską*. Chodzi o artykuł, w którym opisywano machinacje przeciwników posła Szmuli w okręgu wyborczym opolskim. Proces wytoczono nietylko odsiadującym więzienie redaktorów głównemu i odpowiedzialnemu, pp. Br. Koraszewskiemu i Melcerowi, ale także obecnemu zastępcy redaktora, p. Włodzimierzowi Raszewskiemu.

Z Kaniańka telegramy rządowej agencji północnej donoszą o olbrzymim pożarze, który tam wybuchł nad ranem w piątek, obejmując uiszą część miasta w pobliżu dworca kolejowego. Zgorzało kilka fabryk, koszary i setki domów. Straty olbrzymie.

Jak się Niemcy modlą za Bismarka. Dainnie modlili się Niemcy na grobie ks. Bismarka. Chwilami wywierało to takie wrażenie, jakby kapłani poganiać spełniali ofiarę na grobie dzikiego kacyka. Takie ustępy znajdują się n. p. w modlitwie, którą generalny superintendent, kaszodzieja dr. Faber, odmówił podczas nabożeństwa żałobnego w kościele ewangelickim imienia Wilhelma I. Wszedł na ambonę i w długim przemówieniu między innymi taki wygłosił następ:

„Ciebie, Boże cały naród niemiecki ślawić będzie do kresu dni swoich, a barły jego piewów śpiewać będą Twą chwałę, żeś mu okazał Swoje dobrodziejstwo, dając mu owych wiernych, wielkich mężów, którzy współdziałali z królem Wilhelmem w poważnych czasach wojennych i błogosławionych dziełach pokoju; Tyś włożył w ich dłonie ostre miecze, żeby karać nwoły, które nam opór stawiały, i na królów ich i szlachę natoczył żelazne okowy, oraz pierścienie potęgi wojennej, a następnie łagodniemi więzami prawdziwej wielkości zmusił ich do znania praw obywatelskiego państwa niemieckiego i praw chwały pełnego imienia niemieckiego. Za zaś wszystko, co napelnia pierś patryoty nczuciem czci, złożone jest z imieniem Bismarka, dziękujemy Ci więc, Panie, żeś go nam wręczył.“

Tak modlił się pastor niemiecki! Podobnie śpiewali dzieci Germanowie, którzy wierzyli jeszcze w Thora i byli najgłębiej przekonani, że wszystkie kości Walballi z radością patrzą na mężów krwawych, „dzierżących miecz ostrzy dla karania narodów, które im opór stawiają“ i „nakładających królom żelazne okowy“. Z ich poganskiego stanowiska taki Bismark był wielkim istotnie, bo czyniła wtedy wiara, że siła jest prawem. Z ich stanowiska nakładanie kajdan żelaznych na ludy sąsiadnie było paszportem do wiecznej szczęśliwości, patentem na tytuł póżboga. Ale gdy w chrześcijańskiej świątyni wielbłą miecz Bismarkowski, gdy pod gołdem Chrystusa błogosławi się ręce „nakładające żelazne okowy“, gdy tam, gdzie z krzyża płyną święte słowa: „kochaj bliźniego swego“, kaznodzieja błogosławi pieśń, która milionom ludzi na przestrzeniach państwa niemieckiego zabierała kościoły w dzikiej orgii kulturkampfa, to, zaiste, zakrawa to na straszną ironię i cynizm, rażący tem więcej, że działo się to wszystko w murach kościelnych, które mają być strażą idei Chrystusowej.

Niezwykły zakład. Angliacy są niewyczerpani w ekscentrycznych pomysłach. Nowym tego dowodem jest zakład bogatych obywateli ziemskich o 1000 funtów sterlingów. Mr. Crarzyman zobowiązał się w ciągu siedmiu lat nie opuszczać swego sypialnego pokoju. Człowiek w sile wieku, pełen energii, z zimną krwią zamknął się w więzieniu domowym, pocieszając się myślą, że gospodarstwo na tem nie ucierpi, posiada bowiem dorosłych synów, zamierzających agronomów. Dzienniki angielskie zajmują się tym zakładem, poświęcając wiele miejsca chwaleńcu cierpliwości Crarzymana.

Z krakowskiego obserwatorium. Dnia 12 sierpnia między godziną 6 a 7 rano deszcz, potem pogodnie; termometr doszedł do +13°9 C. do +24°2 C., barometr stał wysoko.

Dnia 13 sierpnia o godz. 7 rano stan barometru 748,1 mm., termometru +16°4 C., wiatr północny.

Z Izby sądowej.

Jasło, 12 sierpnia.

(Zaburzenia antysemityczne.)

W ostatnich dniach odbyły się w tutejszym sądzie karnym cztery rozprawy na tle zabarzeń przeciwko żydom, i tak:

Dnia 9 sierpnia sądzono ekscendentów z Brzask. Przewodniczącym był radca p. Zygmunt Jaworski. Wyrokiem sąszeni zostali za gwałt publiczny z §§ 83, 85 b. i zbrodni kradzieży z §§ 171, 174 l. b. d. u. k.: Paweł Wojdy-

za na 8 miesięcy ciężkiego więzienia i post co 14 dni; Izidor Stupek na 7 miesięcy i ten sam post; Jędrzej Rączka na 7 miesięcy i ten sam post.

Za zbrodnię kradzieży otrzymali karę ciężkiego więzienia: Franciszek Maguda 1 miesiąc; Jędrzej Rak 1 miesiąc; Paweł Maguda 6 tygodni; Stanisław Moszczyński 3 miesiące; Wojciech Gajda 4 miesiące; Paweł Dobrzański 3 miesiące; Jędrzej Maguda 1 miesiąc; Jędrzej Grzybek 4 miesiące; Paweł Opela 2 miesiące; Józef Rezcza 2 miesiące; Stanisław Zajac 1 miesiąc; Michał Nowak 2 miesiące; Józef Gajda 3 miesiące; Józef Potrzeba 14 dni; Paweł Reczek, 2 miesiące; Piotr Gajda, 2 miesiące; Jędrzej Madejczyk 2 miesiące; wszyscy z postem co 14 dni.

Razem zostało zasądzonych dwudziestu, zaś pięciu uwolnionych.

Dnia 10 sierpnia odbyła się rozprawa mieszkawców Szeryn.

Przewodniczącym był radca p. Zygmunt Jaworki, obrońcą dr. Gaszyński.

Zasądzeni zostali za zbrodnię z § 83, 98 b. i 171, 173 174 II. b. d. u. k. na karę ciężkiego więzienia: Wincenty Strugała na 5 miesięcy; Paweł Gotfryd na 4 miesiące; Paweł Miłoraj na 2 miesiące; Adam Dudek na 1 miesiąc; Wojciech Zuga 1 miesiąc; Józef Socha 1 miesiąc; wszyscy z postem co 14 dni.

Jan Furman, Jan Jurkowski, Stanisław Zawila zostali uwolnieni.

Tego samego dnia odbyła się rozprawa Jana Byka z Lubli za zbrodnię z § 99 u. k. popełnioną w Siepietnicy. Podażony uwolniony został od tej zbrodni, a zasądzony za występki z § 305 u. k. na 14 dni uwięzienia.

Dnia 11 sierpnia odbyła się rozprawa ekscendentów z Pastwoli, było ich trzynastu. Przewodniczącym był p. radca Kozubski, w trybunale zasiadali radcy p. Jaworski, p. Wójcicki i adiunkt p. dr. Bocheński — oskarżał zastępcę prokuratora p. Obtułowicz — obrońcą był p. dr. Pawłowski.

Za zbrodnię gwałtu publicznego z § 85 lit. a u. k. skazani zostali na karę ciężkiego więzienia: Michał Szafarz na 3 miesiące; Marek Szafarz na 3 miesiące; Jan Jasiewicz na 2 miesiące; Adam Skanba na 6 tygodni; Feliks Gorczyca na 1 miesiąc; Stanisław Dranka na 1 miesiąc; Feliks Goleń na 1 miesiąc oraz na solidarnie zapłacenie odszkodowania 44 złr. 77 ct. Mechlowi Osternowi z Pastwoli. Natomiast wszyscy powyżsi uwolnieni zostali od zarzucen im zbrodni kradzieży, zaś Jan Goleń i Józef Warchol zasądzeni zostali za przekroczenie kradzieży, każdy na 14 dni aresztu. W zupełności uwolnieni zostali Józef Goleń, Antoni Goleń, Jan Rosol, Franciszek Oleszkiewicz.

Dział ekonomiczny.

Nowe Stowarzyszenie. Celem ochrony własności nieruchomości, rolnictwa, przemysłu handlu i wszelkiej pracy zarobkowej, zawiązało się w Krakowie Towarzystwo ochronne katolickie, które zostało już wpisane przez sąd krajowy, jako handlowe, w Krakowie, do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Wśród ciężkich przebieg ekonomicznych istnieje takiego stowarzyszenia jest w polskim społeczeństwie netylko wielce pożądanym, ale nawet koniecznym, inicjatorem bowiem w mowie będącej instytucji ch dzi o to, by bez walk politycznych i partyjnych ochraniać własność nie rubomą miejską i wiejską, r. lictwo, przemysł, handel i wszelki rodzaj pracy zarobkowej swoich członków, a to za pomocą: a) dostarczania taniego kredytu; b) dostarczania artykułów spożywczych i węgla towarów, potrzebnych do gospodarstwa, lub przedsiębiorstwa; c) dopomagania członkom swoim przy zakładaniu i prowadzeniu przedsiębiorstw rolniczych, handlowych i przemysłowych; d) zakładania wyżej wymienionych przedsiębiorstw. Do osiągnięcia wymienionych celów Towarzystwo może się zajmować następującymi interesami: 1) przyjmowaniem kapitałów na oprocentowanie, na rachunek i w depozyt; 2) eskontowaniu weksli; 3) udzielaniem pożyczek na hipotekę, porękę i zastaw papierów wartościowych; 4) zaciąganiem pożyczek u osób trzecich; 5) kupnem nieruchomości w celach parcelacji, zakładania przedsiębiorstw przemysłowych lub czynszowych; 6) kupnem i sprzedażą nieruchomości, materiałów surowych, produktów rolniczych, wytworów przemysłowych celem odsprzedaży swoim członkom.

Wyżej wymienione interesa wchodzić będą w zakres działania Towarzystwa ochronnego katolickiego, w miarę rozwoju i siły materialnych stowarzyszenia, od ludzi więc dobrej woli zależy przez przystąpienie i popieranie celów w mowie będące Towarzystwo podtrzyma i rozwijać.

Szerokie warstwy społeczeństwa naszego odnosi korzyści przez istnienie ochronnego Towarzystwa katolickiego, które dla klas pracujących, właścicieli realności, dóbr, kupców, przemysłowców, urzędników, dać może sposobność do ułatwienia ciężkich walk życiowych. Kobiety pracujące znaleźć mogą przy wprowadzeniu w życie przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych odpowiednie zajęcie i utrzymanie, dostarczanie zaś artykułów spożywczych w dobrym gatunku i taniej, czyni się niezawodnie do podniesienia gospodarstwa domowego i dobrobytu.

Członkiem Towarzystwa może być każda osoba pełnoletnia, bez względu na płeć, z wyłączeniem osób, oddanych nalogowi pijactwa, lub karanych sądownie za przestępstwa, pozbawiające czci.

Członkiem założycielem czynnym staje się: a) właściciel dóbr ziemskich lub realności miejskiej, przyczyniający się do założenia lub rozwoju Towarzystwa jednorazowym datkiem co najmniej 100 koron; b) kupiec samodziśny, przemysłowiec, urzędnik wszelkiej kategorii, przyczyniający się takimi datkami w wysokości co najmniej 50 koron; c) subiekt handlowy, czeladnik rękodzielniczy

i wyrobnik, uiszczający także datki, co najmniej 25 koron.

Członkowie czynni zwyczajni obowiązani są uiszczać corocznie z góry wkładki w wysokości następującej: a) właściciele dóbr lub realności miejskiej w kwocie 20 koron; b) właściciele rolni w kwocie 25 koron wyżej; c) kupcy samodziśni, przemysłowcy, urzędnicy wszelkiej kategorii 10 koron; d) subiekt handlowy, czeladnicy i wyrobnicy w kwocie 5 koron.

Niska stopa wkładek i stosowne ich rozłożenie na klasy, odpowiadające stopniowi zamożności, powinny stanowić zachętę do przystąpienia do Towarzystwa. Przed ukonstytuowaniem się i wyborem dyrektora oraz rady nadzorczej, wpisy i zgłoszenia przyjmują pp. Wincenty Piwowarski, majster studniarski i właściciel realności w Krakowie, tudzież Karol Łuczeko, aptekarz w Podgórzu.

Powiatowa Kasa Oszczędności w Wadowicach nadesłała nam sprawozdanie z czynności za rok 1897, które chlubnie świadczy o rozwoju tej instytucji, założonej przed 23 laty, a zatem najstarszej pomiędzy powiatowymi Kasami Oszczędności.

Z otrzymanego sprawozdania, które jest bardzo dokładne i przejrzyste, przytaczamy niektóre interesujące szczegóły:

Stan wkładek wynosił w 1897 r. 1,226.611 złr. 95 ct.; stan pożyczek hipotecznych 670.511 złr. 44 ct.; stan pożyczek komunalnych 20.330 złr. 4 ct.; stan pożyczek lombardowych 26.967 złr. 99 ct.; stan weksli (zeskontowanych w roku 1897 2.000.000 złr.) — 298.802 złr. 7 ct.; stan efektów obrotowych 151.362 złr. 50 ct.; stan funduszy rezerwowych i emerytalnych 101.385 złr. 55 ct.

Przy obrocie kasowym, wynoszącym w roku 1897 przeszło 6.000.000 złr., osiągnięto czysty zysk w kwocie 8.425 złr. 55 ct., z którego to zysku przeznaczyła Rada powiatowa na podstawie wniosków Komisji kontrolującej, na cele humanitarne znaczną kwotę 2.200 złr., a w szczególności: 1) na utworzyć się mającą fundację jubileuszową cesarza Franciszka Józefa I. 600 złr.; 2) na restaurację katedry na Wawelu 100 złr.; 3) dla bursy „Stefana Batorego” w Wadowicach 200 złr.; 4) dla Towarzystwa „Sokoła” 100 złr.; 5) dla szkoły przemysłowej 200 złr.; 6) dla szkoły polskiej w Białej 100 złr.; 7) dla gimnazjum polskiego w Cieszyńcu 50 złr.; 8) dla Towarzystwa rolniczego okręgowego w Wadowicach na premiowanie bydła włościańskiego 200 złr.; 9) na strażę pożarną w powiecie 250 złr.; 10) Towarzystwu staralzy w Kalwaryi 200 złr.; 11) Siostrzom Nazaretankom w Wadowicach 200 złr.

Reszta zaś czystego zysku została przekazana na remunerację funkcjonariuszom Kasy, oraz do funduszu emerytalnego i rezerwowego. Oprócz tego uznania godnego podziału zysku, spotykamy się w powyższym sprawozdaniu z bardzo ważną i doniosłą uchwałą, jaką powołał wydział powiatowy na podstawie wniosków dyrektora Kasy, mianowicie iż: uwzględniając dodatnie rezultaty ciągłego rozwoju Kasy, oraz potrzebę stworzenia tańszego kredytu, obniża się stopę procentową od wszystkich pożyczek o 1/2 % od 1 stycznia 1899 r. i od tego czasu będzie Powiatowa Kasa Oszczędności w Wadowicach pobierać 5 1/2 % od pożyczek hipotecznych, komunalnych i lombardowych, a 6 1/2 % od eskontowanych weksli. Pomimo tego nie będzie zmniejszona w Kasie wadowickiej stopa procentowa od wkładek, od których i nadal będzie wypłacany 4 1/2 %, i prócz tego sama Kasa Oszczędności będzie opłacała z własnych funduszy bez potrącenia stromem odnośny podatek rentowy w myśl ustawy z 25 października 1896 r. Nr. 220 Dz. p. p. Dyrektorem-referentem, tak pomyślnymi wynikami cieszącej się instytucji, jest p. Michał Gołęb, dawniej zastępcą pracownik w krakowskich instytucjach finansowych.

Z targów zbożowych. Kraków, 12 sierpnia. Płacono za 100 klg. netto: Pszenica od 850 do 950. Pszenica węgierska od — do — Zyto od 6— do 7-10. Zyto węgierskie od 7-82 do 7-87. Jęczmień od 5-80 do 6-30. Owies z opłatą akcyzową od 6-75 do 7-80. Groch od 8— do 12—. Tataraka od 9— do 10-50. Proso od 5— do 6—. Fasola od 8— do 12—. Jagły od 11— do 13—. Siano od — do 2-40. Słoma od — do 2—. Konieczna na paszę od — do 2-70. Ziemiaki nowe za hektolit 2— do 2-20. Jaja za kopę od 1-20 do 1-40. Masło za garniec od 2-50 do 3-25. Spirytus na 95° Tralesa za hektolit od — do 83—. Okowita na 75° Tralesa za hektolit od — do 63—. Tymotka nasienna za 100 klg. od nieczyńna nasienna biała od — do —. Ko— do —. Wyka od — do —. Konieczna nasienna czerwona od — do —. Kukurudza od — do 5—. Rzepak jary od — do —.

Telegraficzne i telefoniczne wiadomości „Nowej Reformy“.

Wiedeń, 13 sierpnia. Wiener Ztg ogłasza: Cesarz zamianował nadzwyczajnego profesora dra Kazimierza Żorawskiego, zwyczajnym profesorem matematyki w uniwersytecie Jagiellońskim.

Wiedeń, 13 sierpnia. Wiener Ztg ogłasza koncesję na kolej lokalną Kraków-Kocmyrzów.

Wiedeń, 13 sierpnia. (Telef.) Z Ischlu donoszą: Obaj prezydenci gabinetów uczestniczyć będą w dzisiejszym obiedzie rodzinnym na dworze cesarskim.

Gibraltar, 13 sierpnia. Angielska flota Morza Śródziemnego wczoraj odplynęła do Liworno, Spezzia i Kastellamare.

Sytuacja polityczna.

Ischl, 13 sierpnia. Barona Banffy'ego przyjął dziś cesarz na posłuchaniu, które trwało przeszło półtorej godziny (od godziny 11 do 12 1/2).

Słychać, że br. Banffy przedstawił cesarzowi wniosek swego gabinetu.

Wiedeń, 13 sierpnia. (Telefonom.) Cały punkt ciężkości przenosił się teraz do Ischlu.

Wniosek hr. Banffy'ego dotyczący formalnego i merytorycznego zażegnania obecnego przesilenia.

Pod względem formalnym wniosek Banffy'ego domaga się ponownego zwołania austriackiej Rady państwa dla podwójnego celu: 1) aby w tej sesji parlamentarnej ponownie wnieść przedłożenia ugodowe, albowiem poprzednie przedłożenia uważa się za niebyłe, z powodu zamknięcia sesji Rady państwa i 2) aby można było przystąpić do ponownego wyboru komisji kwotowej, albowiem obrady ostatniej pozostały bez rezultatu.

W tej ostatniej sprawie podnoszą dzienniki wiedeńskie, że ostatnie komisje kwotowe doszły już do pewnego zbliżenia się i ich obrady zostały tylko odroczone, a nie ukończone pod pozorem, jakoby do żadnego nie można dojść rezultatu. Teraz tedy chodzi tylko o wybór komisji kwotowej austriackiej.

Pod względem merytorycznym zmierzają wnioski Banffy'ego ku temu, aby na wypadek, gdyby nie udało się uzyskać porozumienia w drodze parlamentarnej, stosunek Austrii do Węgier określony został na mocy układu (Vertrag), przeprowadzonego w Austrii na mocy § 14, a w Węgrzech przez Sejm węgierski.

Wiedeń, 13 sierpnia. (Telef.) Sądzą tu powszechnie, że cesarz rozstrzygnie w sprawie wniosków Banffy'ego dopiero jutro. Banffy pozostanie w Ischlu jeszcze przez cały jutrzejszy dzień.

Wiedeń, 13 sierpnia. (Telefonom.) Z okazji audyencji obu prezydentów gabinetów u cesarza krąży tu rozmaite kombinacje. I tak mówią, że jeżeli Banffy stanowczo obstawać będzie przy zajęciu stanowiska, a ze strony cesarza nie dozna uznania, wtedy zmuszony będzie ustąpić, a następnie jego mianowana zostanie osobistość, która nieparlamentarnemu załatwieniu sprawy ugodowej w Austrii nie będzie stawiać trudności.

Z drugiej strony mówią, że jeżeli wpływ cesarza powiedzie się wyrownać różnicę między obu rządami, natenczas rokowania ugodowe będą kontynuowane. W każdym razie nie wykluczono jest możliwości, że w Ischlu zapadnie obecnie stanowcze rozstrzygnięcie.

Zapowiedzi nowych czesko-niemieckich konferencji.

Wiedeń, 13 sierpnia. (Telefonom.) Jak z wiarogodnego źródła donoszą, zostali dziś wezwani do Ischlu minister skarbu dr. Kaizl i minister handlu dr. Baernreither. Obaj ministrowie dziś jeszcze udadzą się do Ischlu.

Powołanie tu tych dwóch ministrów do Ischlu stało się nader ważnym wypadkiem i przedstawia obecną sytuację w zupełnie innym oświetleniu.

Widocznie obu tych ministrów, będących przedstawicielami w gabinecie dwóch poważniejszych stronnic, powołano w tym celu, aby monarsze przedstawili uosobienia swoich narodów. Fakt ten także uzasadnia w wielkiej mierze kursującą od niedawna pogłoskę, że istnieje zamiar zwołania ponownych aktualnych konferencji między przedstawicielami Czechów i Niemców.

Praga, 13 sierpnia. Narodni Listy zapewniają, że hr. Thuna zawiadomiono już i urzędownie i prywatnie, iż na dalsze ustępstwa ze strony Czechów liczyć nie może.

Angielska mowa tronowa.

London, 13 sierpnia. Wczoraj po południu królowa angielska zamknęła sesję parlamentarną następującą mową tronową: „Stosunki moje do innych mocarstw są stale przyjazne. Z wielkim smutkiem dowiedziałam się o krokach nieprzyjacielskich między Hiszpanią a Stanami Zjednoczonymi, między dwoma narodami, z którymi państwo moje przez tyle najrozmaitszych stosunków jest związane. Nawiazane przed niedawnym czasem rokowania dają uzasadnioną nadzieję, że pożałowania godna walka przez zwycięstwo trwałe i zaszczepione pokoju rychło ukończona zostanie. Zmiany, jakie zaszły w stosunkach terytorjalnych innych mocarstw do Chin, spowodowały mnie do przedsięwzięcia kroków, wedle których port w Weihaiwei i niektóre miejscowości, przytykające do moich kolonii w Hongkong, zostały mi przez cesarza Chin wydzielone. Spodziewam się, że umowa ta przyczyni się do niezależności jego państwa“.

W dalszym ciągu wspomniano w mowie tronowej o opróżnieniu Tessalii w myśl gwarancji za odszkodowanie wojenne ze strony Grecji, którą przyjęły na siebie Anglia, Rosja i Francja i omówiono zawarcie umowy z Francją, dotyczącej Afryki zachodniej, co spowodowało ostateczne załatwienie spornych kwestyj w sprawach terytorjalnych i prawie handlowym. Jak długo trwać będzie ratyfikacja za pośrednictwem obu Izb francuskich, urzędnicy obu rządów będą obowiązani do ograniczenia swojej działalności okupacyjnej w tych miejscowościach, które zostały uznane jako przynależne do ich kraju.

Mowa tronowa zawiera w końcu podziękowanie Izbie niższej za daleko idące uchwały, dotyczące obrony państwa i zaznacza, że żądane ofiary są ciężkie, ale nie większe, niż żądają tego wymagania dzisiejszych czasów.

Choroba papieża.

Rzym, 13 sierpnia. Papież, którego stan zdrowia jest obecnie dobry, przyjął wczoraj dra Lappiniego, potem udzielił posłuchania sekretarzowi kolegium kardynałów, Rampolli, asesorowi inkwizycji msgr. Gennariemu i arechybiskupowi Nowego Orleanu Chapelle'emu. Po południu odbywały się dalsze posłuchania u papieża.

Kolonia, 13 sierpnia. Do Kölnische Ztg donoszą z Rzymu: Niepomyślnego zdrowia papieża nie podobna już dłużej ukrywać. Papież jest bardzo osłabiony, nie może się niczem zajmować. W sprawach urzędowych zastępuje go kardynał Rampolla.

Berlin, 13 sierpnia. Berl. Tageblatt otrzymuje z Rzymu wiadomość o niebezpiecznym stanie zdrowia papieża.

Esterhazy, Dreyfus i Zola.

Paryż, 13 sierpnia. Izba karna rozstrzygnęła,

aby Esterhazy i pani Pays nie byli stawieni przed sąd przysięgłych. Oboje wypuszczeni będą natychmiast na wolność.

Paryż, 13 sierpnia. Esterhazy wczoraj po południu został wypuszczony na wolność.

London, 13 sierpnia. Z Kayenny donoszą, iż władze francuskie miały odkryć plan ucieczki Dreyfusa z Dyablej wyspy. W wykonaniu projektowanego planu miał pomóc więźniowi pewien kapitan parowca angielskiego. Z tego powodu na Dyablej wyspie zdwojono ostrożności. Dimek Dreyfusa został otoczony wysokim płotem z kolczastego drutu.

Paryż, 13 sierpnia. Znany literat Oktaw Mirbeau oświadczył gotowość zapłacenia z własnej kieszeni 8.000 fr. kary pieniężnej, na którą skazał Zolę i Perreux sąd wersalski. Inna osobistość, nie życząca sobie, ażeby wymieniano jej nazwisko, chce za nich zapłacić kosztą sądową.

Paryż, 13 sierpnia. Sędzia śledczy Flory przesłuchiwał wczoraj dziennikarza Judeta, który podniósł w Petit Journal zarzuty przeciwko czei oja Zoli i następnie został skazany przez sąd policyjny za oszczerstwo.

Obecnie dochodzenie zostało zarządzane na żądanie samego Judeta, z powodu twierdzenia adwokata Zoli, Laboriego, że dokumenta, na które powoływał się Judet, są fałszywe.

Przed sędzią śledczym Judet oświadczył, iż może dowieść autentyczności pomienionych dokumentów.

Zatarg hiszpańsko-amerykański.

Nowy Jork, 13 sierpnia. Korespondent dziennika New-York Journal donosi telegraficznie: Filipińska junta oświadczyła publicznie amerykańskiemu ambasadorowi Wildmanowi, że jedynym jej jest życzeniem, aby Amerykanie przeprowadzili aneksję Filipinów.

Waszyngton, 13 sierpnia. Rząd tutejszy oświadczył gotowość niezwłocznego zwolnienia „na słowo 1300 jeńców z eskadry admirała Cervery, jeśli tylko rząd hiszpański podejmie się odwiezienia ich do Hiszpanii.

Waszyngton, 13 sierpnia. Generał Schwan donosi w drodze telegraficznej, że jego brygada, spotkawszy o kilka mil od Mayaguez (Portoriko) silny oddział wojsk hiszpańskich, stoczyła potyczkę, w której poległo dwóch żołnierzy i jeden oficer, a prócz tego czterastu jest rannych.

Nowy Jork, 13 sierpnia. New-York-Herald donosi z San Jago: Dowódcą powstańców Garcia oświadczył, że raz jeszcze rozważył pragnie plan swój, dotyczący zerwania stosunków z Amerykanami i ofiaruje się objąć dowództwo w sprawie na Portoriko. W dalszym ciągu pisze ten dziennik, że cywilna administracja w San Jago ma być zupełnie zniesiona.

Madryt, 13 sierpnia. Dwa tysiące wojska hiszpańskich wysłano już z San Jago do Hiszpanii. Z pierwszym transportem odejść także były komendant San Jago, ranny generał Linanes.

London, 14 sierpnia. Z wyspy Portoriko donoszą, iż Amerykanie, po zaciętej walce z Hiszpanami, zajęli m. Mayaguez.

Pokój zawarty.

Waszyngton, 13 sierpnia. Protokół o zawarciu pokoju między Hiszpanią a Stanami Zjednoczonymi został wczoraj o godzinie 4 po południu podpisany.

Minister wojny zatelegraował wczoraj do dowódców wszystkich oddziałów wojennych amerykańskich z zawiadomieniem o podpisaniu protokołu — i z poleceniem natychmiastowego wstrzymania kroków wojennych.

Waszyngton, 13 sierpnia. Protokół pokoju zawiera zrzeczenie się przez Hiszpanię praw zwierzchniczych do Kuby i Portoriko oraz reszty Antyllów, Ladrony zaś mają należeć do Stanów Zjednoczonych. Komisja pokojowa zbierze się 1 października, by spisać układ pokojowy.

Nowy Jork, 13 sierpnia. Według depeszy New-York Herald z Waszyngtonu, poseł francuski Cambon otrzymał od swego rządu pełnomocnictwo do podpisania protokołu pokojowego. Po podpisaniu protokołu prezydent Mac Kinley wyda urzędową proklamację o zawieszeniu broni.

Madryt, 13 sierpnia. Rząd otrzymał z Waszyngtonu protokół, zawierający warunki pokojowe. Po ukończeniu narad oświadczyli ministrowie przedstawiciele Agencji Fabra, że cały protokół uznają za słuszny i że nie mają w nim nic do zmienienia, prócz paru wyjaśnień.

Madryt, 13 sierpnia. Agencja Fabra donosi: Poseł hiszpański w Paryżu ma objąć przewodnictwo w obradach komisji dla zawarcia pokoju. Obrady te mają się podobno odbywać w Paryżu. Hiszpania pragnie utrzymać swoje zwierzchnictwo nad całym Filipińskim archipelagiem, udzielając mu równocześnie szerokich reform politycznych i administracyjnych.

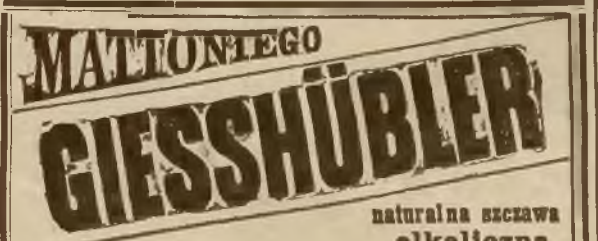
Imparcjal sędzi, że kortexy będą zwolane tylko dla potwierdzenia układu pokojowego.

Odpowiedzialny Redaktor i Wydawca

Michał Konopiński.

NADESZANE.

(Artykuły w tym dziale nie pochodzą od Redakcyi.)

najlepszy dyetetyczny i orzeźwiający napój, doświadczany w niezliczonej liczbie i kiszek, w chorobach nerek i pęcherza, polecany bywa przez najznakomitszych lekarzy, jako najsukuteczniejszy środek pomocniczy przy kuracji karlsbadzkiej i innych zdrojowisk, również jako środek pokuracyjny do dalszego wycia dla rekonwalescentów. (VII.)

Koncesjonowany kurs przygotowawczy do szkół wojskowych i na Jednorocznych Ochotników (Intelligenzprüfung)

w wykładowym języku polskim rozpoczyna się dnia 1 września b. r. w zakładzie p. Franciszka Müllera, c. k. nadporučnika Obr. kraj. w Krakowie ulica Garbarska L. 7, II. piętro. Statut dotyczący Zakładu przesyła się darmo i opłatnie. (1310 1—3)

Skład fortepianów W. Barabasz i Sp.

Kraków, Rynek 13. 611

Bardzo stosowny podarek. Pięknym, stosownym i pełnym pomysłu podarkiem jest portret naturalnej wielkości, który służy i jako ozdoba mieszkania i jako piękna, wieczna pamiątka (także po zmarłych). Takie portrety wykonuje podług przesłanej jakiegokolwiek fotografii premiiowany Zakład artystyczny p. Zygfryda Bodaschera w Wiedniu, II, Praterstrasse, 61, od roku 1879 istniejący. — (Bliższe szczegóły w ogłoszeniu.) (1200)

Kursa telegraficzne

giełdy wiedeńskiej i berlińskiej.

Wiedeń, 13 sierpnia 1898.

	Złr.	ct.
Renta austriacka papierowa srebrna	101	65
4% renta austriacka złota	121	65
4% „ „ koronowa	101	40
4% „ węgierska złota	120	65
4% „ „ koronowa	98	55
Akcyje Banku austro-węgierskiego	910	—
„ kredytowe	360	85
London	120	—
Marki	58	80
20-to Markówki	11	75
20-to Frankówki	9	53
Włoskie banknoty	44	25
Dukaty	5	63
Węgierskie Losy Premiove	158	10
Losy tureckie	60	20
Akcyje Anglobanku	157	50
„ Unionbanku	296	—
„ Bankverein	268	—
„ Laenderbanku	226	—
„ Kolei Lwowsko-Czerniowieckiej	292	60
„ „ Południowej	77	—
„ „ Elbthalt	265	25
„ „ Nordbahn	3410	—
„ „ Stastabahn	361	62
„ „ Alpine	164	30
„ Tureckie Tabacane	183	50
Ruble	136	75

Berlin, 13 sierpnia 1898.

Banknoty austriackie	169	70
Króli Wiedeń	169	10
Bani noty rosyjskie	216	15
Krótki Warszawa	216	—
4 1/2 % Listy Polskie	101	—
Renta włoska	92	60
Akcyje kredytowe austriackie	226	—
B ble Ultimo	216	25

Wiedeń, 13 sierpnia 1898.

Spirytus gotowy	19	70
Cena nasy	17	50
Pazienica na jesień	8	16
Zyto na jesień	6	74
Owies na jesień	5	69
Kukurudza	5	22

Gennik Izby handlowej i przemysłowej w Krakowie.

NAJLEPSZE HYGIENICZNE
Towary Gumowe
do celów sanitarnych
polecają 1275 25 0
Reimischpółka
w Krakowie, Rynek 37, linia A-B.
Cenniki darmo. — Wysyłka dyskretnie.

ANASTAZY HOLIK

zegarmistrz
w KRAKOWIE, ul. Szewska 1.2,
poleca:
Skład zegarków kieszonek-
owych, zegarów pendulowych
ściennych i stołowych, z naj-
lepszych fabryk genewskich i
francuskich, z poręczeniem
3-letniem. — Dewizki złote,
srebrne oraz double męskie
i damskie. — Szkatułki gra-
jące melodie polskie, naj-
stosowniej na podarki.
Wszystkie naprawy skutecznie
z jednorocznym poręczeniem.
Ceny najprzystępniejsze.
Ścisłe dotrzymanie terminu przy powierzeniu
roboty. 1270 28 0
W niedzielę i święta sklep zamknięty.

Piękność niezawodna

otrzymuje się przez użycie **Kremu twarzo-
wego J. Wiśniewskiego**, który w prze-
ciagu kilku dni usuwa piegł, liszaję, wagi
i wszelkie wyrzuty, czyniąc skórę piękną, białą.
W Krakowie skład: J. Wiśniewski, Strad-
om 7, droguerya; w Lwowie: Fridrich
i Beacock, ulica Hetmańska Nr. 4; w Bo-
chni: Jan Michnik, droguerya. — Z powodu
licznych podrabian uprasza się wyraźnie żądać:
„Kremu Jakóba Wiśniewskiego, magistra farma-
cyi“. **Stoik 60 centów.** 1235 71 0

Kraj. wyższa Szkoła rolnicza w Dublanach.

Zapisy do kraj. wyższej Szkoły
rolniczej w Dublanach rozpoczy-
niają się dnia 15 września; począ-
tek kursu 23 września.
Kurs w Dublanach jest trzyletni,
oparty z jednej strony o bardzo
bogate zbiory i pracownie nauko-
we, ogród botaniczny, pole i stacje
doświadczalne: z drugiej o folwark
z wzorowym gospodarstwem i obo-
rą, gorzelnią i t. p.

Warunki przyjęcia: egzamin doj-
rzałości w wyższym gimnazjum,
lub wyższej szkole realnej. Ci, któ-
rzy świadectwa dojrzałości nie po-
siadają, muszą się poddać egzami-
nowi wstępnemu. Egzamin wstępny
w r. 1898 oznaczony jest na dzień
30 września.

Potrzebne dokumenta przy wpi-
saniu: metryka, dowodząca, że
kandydat ukończył ośmnasty rok
życia; świadectwo szkolne; świad-
ectwo moralności za czas wystę-
pienia ze szkoły, oraz świadectwo
zdrowia potwierdzone przez leka-
rza zakładowego.

Wszyscy uczniowie obowiązani
są mieszkać w domu zakładowym.
Pragnąc mniej zamożnym kan-
dydatom umożliwić wstęp do kraj.
wyższej Szkoły rol. w Dublanach,
Wys. Wydział krajowy rozporzą-
dzeniem z dnia 6go lipca 1897 r.
L. 41952 postanowił uwolnić uc-
zniów od obowiązku noszenia
przepisanego munduru i oznaczyć
całoroczne utrzymanie wraz z o-
płatą szkolną na kwotę 463 złr.
Dwanaście miejsc jest zupełnie
bezpłatnych.

Liczne stypendya w kwocie od
100 do 300 złr. rocznie ułatwiają
ucniom pilnym, a niezamożnym,
pobyt w szkole tamtejszej.

Stypendya mogą być nadawane
nowo wstępującym uczniom w II.
półroczu, funduszowe miejsca już
w I. półroczu. 1306 2 2

Ci, którzy chcą się ubiegać o
miejsce bezpłatne, winni wnieść
w tym roku **najdalej do 15 wrze-
śnia** podania należycie udokumen-
towane, stylizowane do Wysokiego
Wydziału krajowego na ręce Dy-
rekcji krajowych Szkół rolniczych
w Dublanach, która udziela również
wszelkich bliższych informacji.

Za pośrednictwem każdej księgarni nabyć mo-
żna dziełko radcy sanitarnego Dra Müllera,
traktujące o

**nadwątłym systemie nerwo-
wym i piciowym.**

Dziełko to, odznaczone nagrodą pieniężną,
pojawiło się w 30 wydaniu.
Przesyłka w kopercie za 60 ct. w znacz-
kach listowych. 210 25 52

Curt Röber, Braunschweig.

ZAKŁAD JUBILERSKI
B. Armatowicza
(Rynek główny Nr. 17 w Krakowie)
poleca swój Magazyn wyrobów
złotych i srebrnych.
Przyjmuje wszelkie zamówienia na **wyprawy ślubne.** — Uskutecznia
zamiany i reparacje po **cenach umiarkowanych.** 56 49 52
Srebro chińskie po cenach fabrycznych.

Od dawien dawna ze swej dobroci i zapachu znaną prawdziwą
HERBATĘ ROSYJSKĄ
zbiorną majowego amatora tejże poleca **handel**
W. ADAMOWICZA
w Brodach na pograniczu rosyjskiem. 21 64 0
1 funt „Familiijnej“ bardzo dobrej . . . 1.40
1 funt „Melange de Moskau“ w oryg. opak., najlepszej . . . 2.50
1 funt „Imperial“ cesarskiej, w oryginalnym opakowaniu . . . 3.50
1 funt Wysiewków z najlepszych herbat kwiatowych . . . 1.20
Znakomitej Kawy „Ceylon“ franco 5 kilo . . . 9.50

K. ZIELIŃSKI optyk w KRAKOWIE,
Rynek 39, linia A-B,
poleca wielki wybór **lornetek tea-
tralnych i polowych**, po
bardzo niskich cenach, mianowicie:
Teatralne czarno emal. złr. 3-90, 4-50, 5-25, 6-25
niklowane . . . złr. 4-50, 5-25, 5-50
aluminowe . . . złr. 6-50, 7-50, 8-
oprawa z konchy złr. 6-50, 7-25, 8-
Polowe czarno emal. złr. 6-75, 7-50, 8-
nikl. 8 szkieł „Alpenglas“ złr. 6-
alumin. 8 szkieł „Alpenglas“ złr. 11-
Ceny rozumiają się z skórków futerałami
a przy gospodach i z paskiem. 1100 28 0
Wagi wodne budowlane 25 cm. złr. —70
60 „ 1-
Miary 20to-metrowe złr. 2-80 do 4-50.

„Mörathon“ czyni dobrym
„Mörathon“ tytoń w fajce,
„Mörathon“ odcinając mu nie-
„Mörathon“ znośną woń, a dając
„Mörathon“ przyjemny smak
„Mörathon“ wyborowej mieszanki
„Mörathon“ ziół — ustawą
„Mörathon“ ochronioną.
Wyjawszy trafił, dostać go można wszędzie. Gdzie nie
ma składu, tam wysłać za zaliczką po złr. 1-26 odpłatnie
główne miejsce wysyłkowe:
Mörath'a
Droguerya „pod bobrem“ w GRACU.
Bardzo popłatne dla odsprzedających.
Oryginalna paczka 30 ct. Paczka na próbę 10 ct.
GŁÓWNY SKŁAD:
Feliks Griensteidl, Wiedeń, I.,
Sonnenfelsgasse Nr. 7.
Telefon Nr. 3491. 1121 5 7

L. 153 B. W.

1313 2 3

Ogłoszenie.

W celu oddania w przedsiębiorstwo robót około bu-
dowy miejskiego wodociągu stoł. król. miasta Krakowa, rozpisuje
się niniejszem

publiczną ofertową licytację,

a mianowicie na:

- roboty ziemne i lądowe (grupa robót A),
- roboty około ujęcia wody gruntowej i na dostawę i wykonanie sieci rur
wodociągowych (grupa robót B).

Z grupy robót A) może być wyłączoną budowa zbiornika głównego
i ewentualna budowa szkół ludowych w Bielanych i Przegorzalach. — Na te
roboty można też osobno i wyłącznie oferować.

Oferty pisemne i zapieczętowane na roboty, objęte jedną z powyższych
grup, względnie na wymienione wyżej poszczególne obiekty, należy złożyć
u Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa najpóźniej **do godziny 12-ej**
w południe dnia 1 (pierwszego) września 1898 r.

Późniejsze oferty uwzględnione nie będą.

Projekt szczegółowy wodociągu, kosztorysy, warunki ogólne i szcze-
gółowe przedsiębiorstw, przejrzeć można w biurze wodociągowym miejskiem
(ul. Jagiellońska Nr. 11, II. piętro) aż do terminu złożenia ofert, w godzi-
nach urzędowych, t. j. od godz. 9-iej do 1-iej i od 4-iej do 7-iej.

Ubiegający się o przedsiębiorstwo mogą otrzymać w biurze wodo-
ciągowym egzemplarze warunków i wzory oferty za opłatą należytości
w kwocie 2 złr. od egzemplarza, zaś odpisy kosztorysów za opłatą 10 ct.
od każdego arkusza.

Kopij planów projektu nie wydaje się, nie wolno także kopiować
planów w biurze wodociągowym.

W Krakowie, dnia 10 sierpnia 1898 r.

Prezydent stoł. król. miasta Krakowa:
J. Friedlein m. p.

W wagonie pocią-
gu Nr. 2 w kie-
runku ze Lwowa do Kra-
kowa, zostawiono dnia 2
b. m. pakiet w ceratę owi-
niętą, który zawierał swia-
dectwa, oraz fotografie pa-
miątkowe. — Ktokolwiekby
znalazł ten pakiet, proszę
o odesłanie go pocztą pod
adresem: **S. Kościelecki,**
atelier S. Bizańskiego w
Zakopanem. — Zwrot kosz-
tów i wynagrodzenie. 1320 2 2

Esencję octową do robienia
octu stoło-
wego, do potraw i ogórków; flaszka esen-
cji za 25 ct. wystarczy na 4 litry octu;
Mydło czeremchowe naj-
lepiej
ze wszystkich mydeł toalet. ; usuwa
piegi, liszaje, plamy i wszelkie
wyrzuty skórne, cena 30 ct.;
**Ziółka piersiowe Dr. See-
burgera**, jedyny środek przeciw
katarom, kaszlowi, za-
dęgnięciu, chrypce itd., paczka 20 ct.,
poleca 1277 56 0
apteka M. PRONIA,
Kraków, Rynek gł. Nr. 13.

Panienki uczęszczające do gi-
mnazjum lub in-
nych zakładów nau-
kowych w Krakowie, znaleźć mogą
z dniem 1 września b. r.
pomieszczenie i troskliwą opiekę
w pensjonacie **A. Borońskiej**
1046 Kraków, ul. św. Jana 18. 15 0

Kilka
ROWERÓW
PNEUMATYKÓW
bardzo mało używanych,
jest tania do sprzedania
w **Składzie Maszyn**
do stycznia 885 16 0
J. IWANICKIEGO NASTĘPCY,
Kraków, Rynek gł. 25.

Konces. Zakład Fabryczny Wód Mineralnych Sztucznych i specjalnych lekarskich

w KRAKOWIE, ul. św. Gertrudy Nr. 4.

Wody sztuczne mineralne:
Selterska, używana w katarach oskrzeli i płuc, flaszka 16 ct.
Bilińska, używana w katarach wszelkiego rodzaju, w zadusze i cierpieniach prze-
wodu pokarmowego, flaszka 15 ct.
Vichy, powszechnie znana i zalecana, flaszka duża 40 ct., mała 25 ct.
Giesshublerka, czysta szcawa, alkalizacyjno-sodowa, jako napój zwykły i dyetety-
czny, flaszka 1/2 litrowa 10 ct., 3/4 litr. 14 ct.
Kissingen Rakoczy, flaszka 20 ct.
Na wzór wody **Maryenbadzkiej**, flaszka 20 ct.
Wody specjalne lecznicze:
Zelazista (z pyrofosforanem żelazowym), wyborny środek w bezkrwistości i bled-
nie, mocniejsza 25 ct., słabsza 22 ct.
Jodowa, przewyższająca wszelkie wody naturalne jod zawierające, flaszka 20 ct.
Litowa, jedyny środek w cierpieniach pęcherza moczowego i artretyzmie, flasz. 15 ct.
Bromowa, przeciwko słabościom nerwowym, migrenie, histeryl, epilepsji, bezsen-
ności itp. używana na zlecenie lekarza, mocniejsza 28 ct., słabsza 20 ct.
Hygieniczna, czysta szcawa, jako napój codzienny w braku zdrowej wody, fla-
szka 10 ct.
Kwaśna Sodowa, na zlecenie lekarza w słabościach żołądka używana, flasz. 15 ct.

Sodowa, za najlepszą w Krakowie przez Towarzystwo Lekarskie uznana.
Przyrzadzanie wód wymienionych odbywa się pod kontrolą
Komisji lekarsko-przemysłowej Tow. lekarskiego.
Do nabycia w Krakowie i na prowincji przeważnie w aptekach.
Zamówienia skutecznia się bezzwłocznie.
Brozury przesyła się na żądanie franko.

K. Rząca i Chmurski,
właściciele Zakładu.

Według orzeczenia Towarzystwa lekarskiego krakowskiego, wody
mineralne sztuczne tego Zakładu odpowiadają swym składem chemi-
cznym w zupełności wodom naturalnym. 1110 7 0

Ważne dla kapitalistów i przemysłowców.

Exekucyjna sprzedaż dóbr tabularnych Pawliko-
wice wraz z **parową fabryką dachó-
wek** odbędzie się dnia **29 sierpnia b. r.**
o godzinie 10ej przed południem, w c. k. Sądzie kra-
jowym w Krakowie, biuro Nr. 22.

W Pawlikowicach, oddalonych tylko o 4 kilometr.
od stacji kolejowej Wieliczka, znajduje się nieprze-
brana ilość znakomitej glinki. 1242 3 4

J. A. BACZEWSKI we Lwowie
C. K. DOSTAWCA NADWÓRNY. 1130 4 0

SPIRYTUS Esprit de vin Marque d'or **SPIRYTUS**
NA NALEWKI **NA NALEWKI**
pierwszej próby
najlepszej jakości
5 Kg.
BLASZANKA. **Pocztowa** **NA NALEWKI**

Zawiadamiamy Szan. Odbiorców naszych, że wyłączne
zastępstwo dla Galicji i Bukowiny kół „Humber“ z fabryk
w Beeston Wolverhampton i Coventry oddaliśmy firmie
M. Gustowicz i Spółka
we **LWOWIE**, ulica Akademicka Nr. 3.
Humber & Co. Ltd.
Beeston Wohverhampton, Coventry
England.
1034 24 30

Kufek'a maczka dla dzieci

przez powagi lekarskie polecona. Najlepszy środek pożywienia dla dzieci.
Najlep. dodatek do mleka. Najlepszy dyetetyczny środek dla dzieci mających
dolegliwości żołądkowe. 525 9 26

Dostać można w aptekach i drogueryach w dawkach po 45 ct. i 1 złr.
Fabryka dyetetycznych środków pożywienia **KUFEKE.** **WIEDEŃ.**
Hamburg. **VI 2, Stumpferg. 44-16.**

Anton Rix & Bruder
WIEN, II., Praterstrasse Nr. 16.

Wysyłka za zaliczką.
Za niestosowne zwraca się pieniądze.
Te złociście zegarki są oryginalnym szwajcar-
skim wyrobem, idą zupełnie tak dobrze i są
tak trwałe jak złote zegarki wartości 100 złr.
do 150 złr. — Są wystawione na tegorocznej
wystawie jubileuszowej. Każdy zegarek ma
ten znak ochron.

Ulica Ferdynanda Nr. 32
vis-a-vis „Platteis.“

W. Staněk'a hurtowny handel herbaty rosyjskiej w Pradze,

Administracja i magazyny
ul. Władysława 17.

poleca prawdziwą rosyjską herbatę karawanową z ostatniego zbioru, uznaną za najlepszą.

„Prawdziwy rum Jamaika“ aż do oryginalnych flaszek Kingston.

Pisemne zamówienia zafatwia spiesznie i jak najlepiej mój oddzielny oddział wysyłkowy.

Meble bambusowe własnego wyrobu.

Wysyłki wyżej 10 złr. w. a. następują opłatnie.

Illustrowane cenniki zadarmo i opłatnie.

64 35 0

D. E. F. — Nie mogę!... bo powody kil-
kakrotnie podane — zostają w sprze-
żności ze sobą, a zatem są urojeniami. W po-
dobnym położeniu trudno się godzić i zrzekać.
Zresztą w najgorszym razie, towarzystwo nie
przeszkadza, może nastąpić wypadek — to
w pierwszym okresie, — pozostaje nam okres
drugi — w każdym razie bez przeszkody —
a więc możemy — tam, gdzie poprzedniego
roku... Serdeczne podziękowanie za pamięć
i słowność. — Oczekuję wiadomości do 17-go
(miesiąca). — W dniu imienin może na wsi nie
będę — jeżeli jednak coś nadzwyczajnego nie
przeszkodzi — to będę chociaż na chwilę
w wiadomym kościele. Proszę koniecznie
o program — inaczej będzie źle!... 1332

Uczniowie

klas niższych, uczęszczający do szkół
średnich w Krakowie, znajdują **opie-
szenie** i nad **staranną** opiekę
u osoby, której rodzice **spokojnie**
swe dzieci zaufać mogą. — Lekcje
muzyki na fortepianie, jakoteż pomoc
w niektórych przedmiotach, może być
na życzenie udzielana. — Blizsza wi-
adomość pod lit. **M. R. 17** w **Biu-
ro Dzienników i Ogłoszeń** pod f. **Hopcas**
i **Salomon** w Krakowie, plac **Maryacki**.
1331 1 3

HANDEL

towarów drobiazgowych, przyborów do
krawiecczyzny damskiej itp., przy Kra-
kowie, pod bardzo korzyst. warunkami
do sprzedania.

Blizsza wiadomość w Administracji
„Nowej Reformy.“ 1335 1 3

Dziewczę sierota!

kotol., 22 lata, rodem z Austrii, mająca gotówkę
250.000 złr.; wdowa 27 lat, rodem z Austrii,
mająca gotówkę 80.000 złr.; dwie dziewczę-
sierot, 20 i 25 lat, z majątkiem 60.000 złr. i
45.000 złr. — radeby wyjść za mąż jaknajprędzej.
Tylko na zapytania w języku niemieckim od-
powiada natychmiast pod najściślejszą dyskre-
Eug. Nagy, Budapeszt, VI., Dessewffy-
utca Nr. 16. 1336

Heima Meidingerowskie piece.

Przez wynalazcę prof. dra Meidingera wyłącznie
upoważniona fabryka

H. HEIM, c. i k. nadw.
dostawca.

Wiedeń-Döbling
i **L., Kohlmarkt Nr. 7.**

PRAGA, Hybernergasse 7. BUDAPEST, Thonethof.

Patenty we wszystkich państwach.

Pierw. nagrodą odznacz. na wszyst. wystawach.

Najlepsze regulacyjne i wentyl.
piece do napalniania.

Do mieszkań, szkół, biur itd.
całkiem skromne a gustowne.
Dowolnie długo można palić
koksami; do 24 godzin trzymają
ciepło po napaleniu węglami
kamiennymi.

Opalanie kilku pokoi tylko
jednym piecem.

„Heima“
piece wagonowe.

„Heima“
kominki niszczące dym.

Napalnianie bez hałasu. Przy
usuwanu popiołu i żużli nie
ma kurzu. By oczyścić z kurzu,
można wierzchnie ściany odjąć,
nie rozbiierając piece.

Kominy nie wydają dymu. Żar trwa przez czas
nieograniczony. Nadają się do każdego paliwa.
Dotychczasowe osłony kominka mogą być użyte.
I kominek może ogrzewać kilka pokoi niezależnie.

„Heima“
piece Meidingerowskie.

Ostrzegamy
przed naślado-
waniami, zwr-
cając uwagę na
znak ochronny,
jak tu obok,
odlany na wewnętrznej stronie
drzwiczek piece.

„Heima“
kaloryfery niszczące dym.

CENTRAL. OPALANIA wszelkich systemów.

Suszarnie do celów przemysłowych i gospodar-
rolniczych.

Prospekta i cenniki za darmo i opłatnie.

Podziękowanie.

Przewielebnemu Duchowiństwu,
Stowarzyszeniu weteranów z r. 1863,
Członkom Stowarzyszenia Oficyali-
stów prywatnych oraz Kolegom i
Przyjaciołom s. p. Rudolfa Swol-
kienia składa serdeczne podzięko-
wanie za współudział w oddaniu
ostatniej posługi zmarłemu
Rodzina Swolkienów.

„Smell“

preparat do

kąpieli,

do

codziennego

mycia

i do

wzmocniania

nóg.

Aparat

„Longlife“

do

samodzielnego

oczyszczania

powietrza

w

pokojach.

Kubki do podróży

papierowe, gu-
mowe i metalowe
składane.

Rzemiki

do podróży.

Necesary podróżne.

Poduszki podróżne

do wydymania

satynowe,

pluszowe

i skórzane.

Perfумы i Woda kolońska. Przybory do golenia. Mydła,

Wody i Pudry toaletowe. Odol, Kalodont, Agatol i inne

środki do pielęgnowania zębów. Środki kosmetyczne.

Przybory toaletowe.

Lakiery

na kapelusze.

Farby

do farbowania

materij.

Farby do płó.

Mydło „Maypole“

do farbowania

materij.

Artykuły chirurgiczne.

Towary gumowe higieny, do celów sanit.

Papier do klosetów.

REIM i SPÓŁKA

Rynek 37, Kraków, linia A-B

polecają 1002 10 0

po cenach najumiarkowanych.

Podszewy wkładkowe.

Pantofelki do kąpieli.

Pantofelki domowe.

Wachlarze z listki palm

Wachlarze japońskie.

Lodownice pokojowe.

Lodownice do robienia

lodów.

Aparaty do robienia

wody sodowej.

Lakiery, Kremy i Pasty

do odnawiania i odświeżania żół-
tych, zielon. i czarnych bucików.

Plasterki na nagniotki „Meisnera“

i „Wasmutha.“

Plaster dla turystów „Lusera.“

Tynktura na nagniotki „Clavethyl.“

Opal,

Feraxolin,

Benzolinar,

Benzyna,

Mydelka

i inne środki

do czyszczenia

sukien

z płam.

Wanny, Miednice

gumowe

do podróży.

Środki do kąpieli

lecznicze.

Czapki i Kapelusze

do

kąpieli.

Aparaty, Taśmy,

Rękawiczki

i Gąbki

do nacierania

ciała.

Przybory

do

rybołówstwa

Hamaki

dla dzieci

i dorosłych.

Lawn-tennis.

Krokiety.

Kule i Kregle.

Huśtawki.

Przybory

gimnastyczne

ogrodowe.

BALONY i PIŁKI

gumowe

w różnych

gatunkach.

Sklep

przy ul. św. Tomasza 8 **każdego**
czasu do wynajęcia. 1241 12 0

NAUCZYCIELKA

starsza, Polka, wdowa, posiadająca język fran-
cuski i niemiecki, oraz muzykę — życzy sobie
przyjąć posadę do samodzielnego wychowania dzieci,
uczenia ich, lub do prowadzenia młodej panienki.
Zgłoszenia pod **1304** przyjmuje Administra-
cja „Nowej Reformy.“ 1304 2 3

Zarządem domu u starszego wdowca
w Krakowie zajmie się inteligentna
wolna osoba. — **L. J. poste rest.**
Przemysł. 1322 2 2

HADEL WIN

pod firmą

J. Gralewski

w Krakowie, ul. Grodzka, 44,

utrzymuje na składzie wina wę-
gierskie, austriackie, francuskie,
reńskie i inne, oryginalny Co-
gnac i araki francuskie, oraz

wystawę sliwówicę syryjską i

sprzedaje je w większej lub

mniejszej ilości **po cenach u-**

miarkowanych.

Składy transito dla prowincji przy

ul. Kanoniczej, L. 20, ul. Brackiej, 13,

i ul. Stolarskiej, L. 5. 567 8 8

Cenniki bezpłatnie.

Poszukuje się

DZIERŻAWY APTEKI

w Galicyi.

Łaskawe zgłoszenia proszę adre-
sować: **Stanisław Ossowski**

w Grybowie. 1323 3 5

J. FLORENZ
c. i k. nadworna
fabryka wag

w Wiedniu,

I/1, Franz Josephs-Quai 3.

Odsprzedaję wielki opust. 1101 2 5

Katalogi zadarmo i opłatnie.

Tylko 3 złr.

Najodpowiedniejszy 1200 2 6

Podarek świąteczny

(pamiątka po zmarłych!)

Zobacz

Portrety naturalnej wielkości

według każdej nadstanej fotografii. Termin

dostawy w przeciągu 10 dni.

Najwspanialsze podobieństwo poręczona. Foto-

grafia zostaje nieuszkodzoną.

Odnaczone **zakład artystyczny**

Siegfried Bodascher

Wiedeń, II., Praterstrasse, 61.

Lokomobila

o sile ośmiu koni, w dobrym stanie,

z powodu zamiany na silniejszą,

jest zaraz do sprzedania.

Blizsza wiadomość w **mlynie**

solnym Karola Stumme-

ra w Wieliczce. 1316 3 8

Wyższa szkoła handlowa w Krakowie

rozpoczyna z dniem 1 września b. r. nowy rok szkolny, z rzędu siedemnasty.
Szkoła ta obejmuje trzy oddziały, a mianowicie:

1) Oddział wyższy

przeznaczony jest dla tych młodzieńców,
którzy zamierzają poświęcić się zawodowi
handlowemu w większych zakładach handlowych lub finansowych. Program
naukowy rozłożony na trzy lata jest następujący:

Kurs I. Języki: polski (4 g.), niemiecki (5 g.), francuski (5 g.), matematyka (3 g.),
rachunki kupieckie (3 g.), fizyka (2 g.), geografia (2 g.), historia (2 g.), nauka o handlu (1 g.),
ówienia kontowe (1 g.), kaligrafia (2 g.) — nadto nadobowiązkowo: stenografia (2 g.)

Kurs II. Języki: polski (3 g.), niemiecki (4 g.), francuski (4 g.), matematyka (2 g.),
rachunki kupieckie (2 g.), fizyka (2 g.), chemia i towaroznawstwo (2 g.), geografia (2 g.), nauka
o handlu (2 g.), prawo wekslowe (2 g.), buchalteria (2 g.), kaligrafia (1 g.) — nadto nadob-
wiązkowo: stenografia (2 g.), język angielski (2 g.)

Kurs III. Języki: polski (3 g.), niemiecki (3 g.), francuski (4 g.), matematyka (1 g.),
rachunki kupieckie (2 g.), towaroznawstwo (2 g.), geografia (2 g.), historia (2 g.), prawo han-
dlowe (2 g.), buchalteria (1 g.), kantor wzorowy (4 g.), korespondencya handlowa (2 g.),
ekonomia społeczna (2 g.) — nadto nadobowiązkowo: język angielski (2 g.), stenografia.

Uczniowie wstępujący na ten oddział szkoły handlowej mają się wykazać
metryką urodzenia i świadectwem IV. klasy gimnazjalnej lub realnej, lub też
muszą się poddać egzaminowi wstępnemu w zakresie nauk IV. klasy gimna-
zjalnej z wyjątkiem języków łacińskiego i greckiego. Uczniowie trzeciego
kursu poddają się z końcem roku egzaminowi **głównemu**, z którego otrzy-
mują osobne świadectwo.

Nauka odbywa się codziennie od godz. 8—1.

Starania o przyznanie uczniom wyższego oddziału prawa do jednorocznej
służby wojskowej są w toku.

2) Oddział niższy

szkoły handlowej przeznaczony jest dla
młodzieży pracującej w handlach i ma na
celu uzupełnienie naukowe praktyki handlowej uczniów. Program naukowy
rozłożony na trzy lata obejmuje:

Kurs I. Języki: polski (2 g.), niemiecki (4 g.), rachunki kupieckie (3 g.), geografia

(1 g.), kaligrafia (2 g.)

Kurs II. Języki: polski (2 g.), niemiecki (3 g.), rachunki kupieckie (2 g.), nauka o

handlu i wekslach (1 g.), buchalteria i ewidencja kontowa (1 g.), geografia (2 g.), kaligrafia (1 g.)

Kurs III. Języki: polski (2 g.), niemiecki (3 g.), rachunki kupieckie (1 g.), nauka o

handlu i wekslach (1 g.), buchalteria i ewidencja kontowa (2 g.), korespondencya (1 g.),
geografia (1 g.), kaligrafia (1 g.)

Uczniowie wstępujący na ten oddział mają się wykazać: metryką uro-
dzenia i świadectwem ukończonej 4 klasy szkoły ludowej, lub też muszą się
podać egzaminowi wstępnemu w zakresie nauk IV. kl. ludowej.

Nauka odbywa się codziennie od godz. 2—4 po południu.

3) Wieczorny kurs uzupełniający

daje sposobność
do uzupełnienia

wykształcenia osobom dojrzałym, pracującym samodzielnie w zawodach han-
dlowych lub finansowych. Program naukowy ogranicza się jedynie do nauk
ściśle zawodowych, głównie buchalterji, prawa wekslowego i t. d. Wykłady
odbywają się codziennie od godz. 7—9 wieczór.

Wpisy do wyższej szkoły handlowej odbywają się w dniach 1, 2 i 3 wrze-
śnia, a to: do oddziału wyższego i kursów wieczornych w godzinach od 10
do 12 przed południem, do niższego zaś od 2—4 po południu.

Blizszych wyjaśnień co do przyjęcia uczniów i t. p. udziela Dyrekcya pi-
semnie lub ustnie w godzinach urzędowych codziennie od godz. 9—10, ulica
Sienna Nr. 16, I. piętro. 131